ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 171 (4421) СЕРЕДА, 10 ВЕРЕСНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Глава парламенту іде до постраждалих від повені районів

Сьогодні Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк відвідає з робочою поїздкою Вінницьку область.

Відповідно до програми поїздки, **повідомила прес-служба Верховної Ради,** глава парламенту ознайомиться з ходом робіт із ліквідації наслідків повені у місті Ямпіль та зустрінеться з жителями потерпілого мікрорайону. Крім того, відвідає міжнародний пункт пропуску «Ямпіль—Косеуц», дитячу дошкільну установу «Калинонька» (село Пороги Ямпільського району), яка постраждала від повені, а також зустрінеться з педагогічним колективом та учнями районної загальноосвітньої сільськогосподарської школи I—III ступенів. Водночас Арсеній Яценюк планує зустрітися з керівниками органів місцевого самоврядування і виконавчої влади села Клембівка Ямпільського району. Насамкінець Голова Верховної Ради дасть прес-конференцію для місцевих ЗМІ та здійснить запис на телеканалі ВДТ-6.

КОРОТКО

- З початку року миколаївські податківці додатково передали до бюджету 357 мільйонів гривень
- Луганські прикордонники спільно з працівниками митниці виявили сховані в машині мільйон 850 тисяч російських рублів

За повідомленнями Укрінформу.

Шахтарі не хочуть займатись політикою, але вона сама зайнялася ними

Гірники Луганщини занепокоєні тим, що Закон «Про підвищення престижності шахтарської праці», прийнятий Верховною Радою 2 вересня цього року, досі не підписав Віктор Ющенко. Вони направили Президенту відкрите звернення, в якому акцентують увагу на тому, що цього закону чекали 17 років і цілком його заслужили, бо «у неймовірно важких умовах, з ризиком для життя забезпечували енергетичну незалежність країни». У зверненні висловлюється надія, що Віктор Ющенко врахує думку 100 тисяч шахтарів цього регіону і найближчим часом підпише головні для вугільної галузі законодавчі документи, які будуть опубліковані в «Голосі України».

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 6-Й СТОР.

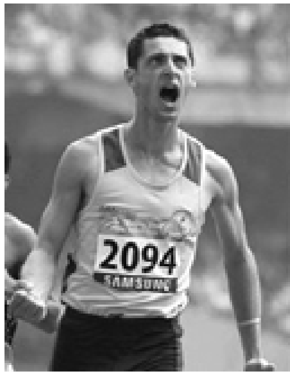

На знімку: пікети шахтарів-інвалідів зі східних областей України біля Кабміну.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СПОРТ

Золота хвиля

Роман Павлик

Олександр Мащенко

На Паралімпіаді в Пекіні українські спортовці назаробляли ще чимало медалей. Усім їхнім власникам, зрозуміло, хвала і шана. Але особлива увага до чемпіонів. А їх на середину вчорашнього дня було аж семеро: плавці — Олександр Мащенко, Максим Веракса, Дмитро Виноградець, легкоатлети-спринтери — Оксана Ботурчук, Інна Дяченко і Роман Павлик, представниця пауерліфтингу Лідія Соловйова.

СПОРТИВНУ ДОБІРКУ ЧИТАЙТЕ НА 5-Й СТОР.

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ) та з сайту http://www/champion.com.ua/

Максим Веракса

Оксана Ботурчук

ПОДІЇ

Через місяць Росія виведе війська з Грузії

Росія пообіцяла за місяць повністю вивести свої війська із зон довкола Південної Осетії та Абхазії на ті позиції, де вони перебували до початку війни. Про це у Москві повідомив президент Франції Ніколя Саркозі після переговорів зі своїм російським колегою Дмитром Медведєвим, передає «Німецька хвиля». Переговори у Білокам'яній Саркозі провів як президент країни, котра нині головує у Євросоюзі. Отож французький лідер представляв там позицію не лише Парижа, а й усієї європейської спільноти. Російський президент у свою чергу пояснив, що ЄС гарантує відсутність грузинської агресії в регіоні.

СТОР. 7

Євросоюз обіцяє Україні асоційований статус. Але не більше

Учора в Парижі відбувся саміт Україна—ЄС. Ледь не за день до його початку цей захід перенесли з Евіана до французької столиці через насичений графік Ніколя Саркозі. Крім того, зустрічі на найвищому рівні було заплановано на другу половину дня, тому на момент, коли верстався номер, остаточні результати саміту ще не були відомі. Однак колеги «Голосу України» у Брюсселі повідомили, що напередодні саміту позиції України значно покращилися, через те що українські дипломати зуміли донести до своїх європейських колег думку про те, що євроінтеграцію в нашій країні підтримують усі політичні сили. Також перед високим форумом було досягнуто важливої згоди стосовно назви нового договору між Україною та ЄС, який відтепер буде називатися «Угода про асоціацію». У Парижі, крім того, було відзначено суттєвий прогрес, якого протягом року сторони досягли в контексті переговорів із цієї угоди. Крім цього, розглядалася можливість розпочати переговори з довготерміновою перспективою про встановлення безвізового режиму між ЄС та Україною.

ОПЕК вирішує, що робити з нафтою

Учора представники країн-членів Організації країн-виробників і експортерів нафти (ОПЕК) у Відні обговорювали питання про квоти на видобування цієї сировини. Від їхнього рішення залежить ціна на «чорне золото». Якщо члени ОПЕК вирішать знизити видобуток нафти, її вартість на світовому ринку зросте. За прийняття такого рішення виступають деякі представники цієї організації через те, що останнім часом спостерігається зниження попиту на енергоносії — передовсім у США. На момент, коли верстався номер, про остаточне рішення ОПЕК відомо не було, однак експерти наполягали на тому, що видобуток нафти залишиться на попередньому рівні, **повідомляє Бі-бі-сі.** На український ринок рішення ОПЕК навряд чи справить великий вплив, оскільки наша країна переважно експортує нафту з Росії, котра не є членом Організації країн-виробників і експортерів нафти.

Безстрокову акцію протесту

розпочали в понеділок робітники Вінницького підшипникового заводу.

— Ми кожен ранок приходитимемо до заводської прохідної і вимагатимемо зустрічі з власником заводу, — каже голова профкому Петро Тютюнов. — У такий спосіб маємо намір повернути невиплачену людям зарплату, якої вони не бачили вже півроку. Грошей чекає майже тисяча робітників.

Підприємство не працює з листопада минулого року. Його власники вважають виробництво підшипників економічно невигідним. «Але це не вина робітників, — уточнює голова профкому. — У такому разі чинне законодавство передбачає виплачувати дві третини посадових окладів. Але власники не поспішають платити. Майже три мільйони гривень заборгували працівникам».

СТОР. 6

До Донецька повертається лід

Днями в обласному центрі відкрили льодовий спортивний комплекс «Лідер»

Це єдиний спортивний комплекс, споруджений за 17 років незалежності за бюджетні кошти, наголосив заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко під час відкриття льодового палацу.

Вартість об'єкта — 30 мільйонів гривень, із них дві третини виділено з державного бюджету, решта — із міського. Загалом у державному бюджеті на розвиток зимових видів спорту передбачено 120 мільйонів гривень. «Цього року, гадаю, нам вдасться переконати парламент і уряд, що хокей в Україні необхідно продовжувати. Для мене **дуже важливо, щоб наша збірна потрапила на олімпіаду у Ванкувері»,** — зауважив Микола Томенко.

У свою чергу міський голова Олександр Лук'янченко переконаний: «На цій ковзанці виростуть справжні переможці, які принесуть не одну медаль до казни зимових Олімпійських ігор».

Уже наступного місяця в палаці запрацюють дитячі спортивні школи з хокею та фігурного катання, а також пункти прокату ковзанів. На діяльність дитячих секцій із міського бюджету буде виділено майже півмільйона гривень на рік.

Планується, що аналогічні сучасні спортивні комплекси з'являться також у Харкові, Херсоні та Калуші (Івано-Франківська область). Щоправда, за словами Миколи Томенка, в цих містах виникли ускладнення, оскільки місцеві ради не змогли профінансувати потрібну частину коштів.

Заступник Голови Верховної Ради зустрівся також з викладачами та студентами філологічного й історичного факультетів Донецького національного університету і презентував їм аудіовидання «Класика української літератури. Живі голоси». Це добірка унікальних аудіозаписів відомих українських літераторів, видана до 17-ї річниці незалежності України фондом Миколи Томенка спільно з Національною радіокомпанією України. Також для роботи вузу Микола Томенко передав компакт-диски «Лебеді материнства: Живий голос Василя Симоненка» та «Головні пісні і мелодії України».

Ліна КУЩ.

Малий бізнес розвине економіку

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Чітко визначити поняття «мале підприємництво» вдасться, якщо буде прийнято проект змін до законів з питань регулювання підприємницької діяльності. Днями цей законопроект, внесений народним депутатом Олексієм Плотниковим, зареєстровано в апараті Верховної Ради. Документ також має на меті впровадити кількісні критерії поняття «мале підприємство» — чисельність працюючих та обсяг річного валового доходу.

Потребу внесення змін автор законопроекту пояснює тим, що слід усунути наявні в чинному законодавстві суперечності щодо вказаного визначення. Зокрема, законопроектом передбачається, що суб'єктами малого підприємництва вважатимуться «юридичні особи—суб'єкти підприємницької діяльності будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, в яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та обсяг валового доходу не перевищує 40 мільйонів гривень». У діючому законодавстві ця сума обмежена 500 тисячами євро.

Згідно з даними Державного комітету статистики, йдеться у пояснювальній записці, в структурі оперативних витрат з реалізації продукції (робіт, послуг) за 2005 рік витрати на оплату праці становили 5,9 відсотка. Виходячи з цього, за валового доходу, затвердженого чинними законами, працівник малого підприємства має право заробляти досить малу суму на місяць, а якщо ні — підприємство втрачає статус малого. Це обмежує можливості підприємства у впровадженні високих технологій, які дають можливість збільшувати обсяги виробництва і підвищувати рівень заробітної плати. Відтак досягнути рівня зарплати робітників країн ЄС стає неможливо. У пояснювальній записці акцентується увага на тому, що в розвинених країнах 50—70 відсотків ВВП виробляється саме в секторі малого бізнесу. А чинне законодавство пригальмовує вихід України на економічний рівень цих держав.

Верховна Рада минулого скликання розглядала низку законопроектів, покликаних врегулювати поняття «малого бізнесу» в Україні. Однак, на думку автора запропонованих нині змін, його попередники не в повному обсязі враховували тенденції розвитку та роль, яку повинні відігравати малі підприємства в економіці країни, саме тому й не були ухвалені. У пояснювальній записці він наголошує, що аналіз виробничої діяльності технічно озброєних підприємств низки галузей промисловості, таких як машинобудівна, харчова, легка, медична, фармацевтична промисловість, сільське господарство, засвідчує: за малої чисельності персоналу, обсяг виготовленої продукції на одне робоче місце може перевищувати в середньому 100 тисяч євро на рік.

Якщо запропоновані зміни ухвалять, то:

* на законодавчому рівні буде закріплено повне визначення «малого підприємства»;
* роль малого бізнесу в економіці країни посяде визначне місце;
* за рахунок поштовху до розвитку малого підприємництва підвищуватиметься конкурентоспроможність економіки.

Мир і стабільність забезпечить система колективної безпеки

Учора до Грузії прибула делегація представників партії «Наша Україна» на чолі з її головою **В'ячеславом Кириленком.** До її складу ввійшли народні депутати Руслан Князевич, Андрій Парубій, Зіновій Шкутяк, Володимир В'язівський, Лілія Григорович та Володимир Карпук. **Про це «Голосу України» повідомили у прес-службі партії.**

Виступаючи в грузинському парламенті, В'ячеслав Кириленко, зокрема, зазначив: «Наша Україна» стоїть на позиції підтримки територіальної цілісності Грузії і засуджує визнання Росією незалежності Абхазії та Південної Осетії. Ми переконані, що угода про мирне врегулювання, відома як план Саркозі, має неухильно дотримуватися, а отже, російські війська повинні негайно залишити Грузію».

Водночас депутат висловив стурбованість тим, «що для агресії проти Грузії використано Чорноморський флот Росії, котрий базується в українському місті Севастополі». Таки дії, за його словами, є небезпечними не лише для Грузії, а й для самої України. Тому відповідно до рішення Президента введено новий, більш жорсткий порядок пересування кораблів та літаків Чорноморського флоту.

В'ячеслав Кириленко переконаний: надійний мир і стабільність у цьому регіоні може забезпечити лише повноцінна участь наших країн у системі колективної європейської безпеки, якою є блок НАТО. «Членство в НАТО сприятиме демократичним перетворенням та економічному розвитку наших країн і, найголовніше, стане реальним кроком на шляху до європейської інтеграції», — наголосив парламентарій.

За його словами, «Україна сприймає Грузію як давнього й надійного партнера. Цей союз є глибоко органічним. Нас єднають давні історичні й культурні зв'язки, спільна історична доля, боротьба за незалежність, мирні демократичні революції, які принесли нашим народам свободу». Тож для нас боротьба за цілісність Грузії — це боротьба за цілісність України, підкреслив він, а боротьба за мир на Кавказі — це боротьба за мир в усій Східній Європі.

Під час візиту члени делегації планують також зустрітися з Президентом Грузії Михайлом Саакашвілі, міністром оборони Давідом Кезерашвілі, із заступником міністра закордонних справ Гріголом Вашадзе та відвідати грузинські міста, що постраждали під час бойових дій.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Оскаржать указ глави держави

Оскаржити в Адміністративному суді указ Президента про призначення Т. Ю. Дурдинця начальником Головного управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби безпеки, — таке рішення ухвалили члени Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією.

Відповідно до Закону «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», начальник Головного управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю призначається на посаду і звільняється з неї указом Президента України за поданням Голови Служби безпеки та за згодою Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, відзначили члени комітету. Однак «при внесенні подання т. в. о. Голови Служби безпеки В. Наливайченка про призначення Т. Дурдинця на вказану посаду відповідні вимоги були порушені, оскільки це питання не було погоджено з комітетом».

16 січня 2008 року комітет запропонував В. Наливайченку направити до комітету подання для погодження цього кадрового призначення та необхідні документи щодо структури, штатної чисельності й фонду оплати праці працівників управління. Однак, наголошувалося на засіданні, це рішення керівництвом СБУ досі не виконано.

Незаконність призначення Т. Дурдинця на посаду, вважають народні депутати, «тягне за собою нелегітимність виконання ним своїх повноважень, у т. ч. під час здійснення оперативно-розшукової діяльності підрозділами по боротьбі з організованою злочинністю, при кадрових призначеннях начальників спецпідрозділів та вирішенні інших питань».

За підсумками обговорення члени комітету також вирішили звернутися до глави держави з пропозицією щодо **скасування указу про призначення Т. Дурдинця заступником голови — начальником Головного управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби безпеки та присвоєння йому звання генерал-майора,** у зв'язку «з незаконним перебуванням на посаді».

Крім того, рішенням комітету Генеральному прокурору, відповідно до чинного законодавства, доручено оскаржити судові рішення щодо надання дозволів на проведення заходів, що тимчасово обмежують права та свободи громадян, які підписувалися Т. Дурдинцем як керівником спецпідрозділу по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю, та недопущення таких рішень у подальшому. Окрім того, народні депутати вирішили звернутися до Генерального прокурора з вимогою «вжиття заходів для усунення порушень вимог закону «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» та притягнення винних осіб до відповідальності згідно з чинним законодавством».

Перший заступник голови Комітету в закордонних справах Тарас Чорновіл готується до зустрічі з делегацією Комітету у справах сільського господарства й сіл Постійного Комітету Всекитайських зборів народних представників Китайської Народної Республіки.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Студентів-сиріт утримуватимуть до 25 років

Комітет з питань соціальної політики та праці підтримує внесення змін до Закону «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей–сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування».

У законопроекті, підготовленому народним депутатом Олександром Фельдманом, пропонується вік осіб з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які продовжують навчання і мають право на повне державне забезпечення, збільшити з 23 до 25 років.

На думку членів комітету, ця законодавча пропозиція спрямована на удосконалення соціального захисту зазначеної категорії осіб. Своє рішення комітет направив профільному комітетові — з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму.

Для інвесторів зменшать ризики

Комітет у закордонних справах рекомендує парламенту ратифікувати угоду між урядами України та Республіки Сан-Марино про сприяння та взаємний захист інвестицій. Як зазначалося на засіданні комітету, ця угода сприятиме розвитку перспективних напрямів міжнародного інвестиційного співробітництва. Зокрема, залученню іноземних капіталовкладень та технологій, активізації зовнішньоторговельного обігу, зменшенню некомерційних ризиків, які виникають під час здійснення інвестиційної діяльності, тощо.

Крім того, угодою передбачається надання інвесторам держав договірних сторін національного режиму або режиму найбільшого сприяння стосовно придбання, розширення, продажу та інших прав розпорядження інвестиціями залежно від того, який із цих двох режимів є більш сприятливим. Документом також закріплюються гарантії від незаконної експропріації та націоналізації; передбачається вільний переказ платежів та міжнародно визнані процедури врегулювання суперечок між інвесторами держав договірних сторін та договірними сторонами.

За повідомленнями інформаційного управління апарату Верховної Ради України.

ЗАЯВА
депутатської фракції «Блок Литвина» та політвиконкому Народної партії

Україна ввійшла не просто в черговий етап політичної кризи. Вперше вона втягується у політичну війну за участю трьох основних центрів впливу та трьох інститутів влади — Президент, Кабінет Міністрів, Верховна Рада.

До неї починають підключатися місцеві органи влади. З'являються перші оціночні заяви щодо подій в Україні з боку міжнародних інституцій та зацікавлених країн.

Українське суспільство поки що недооцінює небезпечність нинішньої ситуації з огляду на те, що всі роки незалежності — це постійна криза, і відбулося звикання до неї. Вона стала для нас природним середовищем. А також через нав'язування людям спрощеного сприйняття подій.

Разом з тим уже зараз належить усвідомити, що ця політична війна, якщо не попередити її розгортання, може мати непередбачувані тяжкі наслідки.

Особливо якщо враховувати такі додаткові обставини:

- згасання державотворчого імпульсу, кризу державності та національної ідентичності, за якими в українській історії завжди поставав етап руїни;
- відсутність загальновизнаного національного лідера;
- пошуки українськими провідниками опори в першу чергу за межами країни, а не на власний народ;
- егоїзм влади при зруйнованій старій економіці і відсутності повноцінної нової економіки;
- повну зношеність країни та вичерпаність ресурсів, закладених у попередній період;
- примушування народу до життя минулим та вдоволення невиразним сьогоденням за відсутності перспективи майбутнього;
- гостру конфронтацію між основними панівними групами із ситуативними і алогічними союзами, побудованими на основі політичних комбінацій, що посилює суспільну дезорієнтацію;
- намагання розділити країну через наміри підігнати Конституцію під політичну кон'юнктуру, включаючи зміну виборчої системи.

Особливо слід наголосити, що сьогодні дедалі виразнішим стає домінування особистого над державним, що робить протистояння надзвичайно запеклим, небезпечним і руйнівним для країни.

Абсолютно неприйнятною і неприпустимою є демонстрація «принциповості» на базі власної вигоди та під прикриттям розмов про державні потреби й інтереси, демократію і парламентаризм.

З порушенням законів не борються симетричним їх порушенням, як це було продемонстровано останніми рішеннями Верховної Ради. Такий взаємозалік порушень є просто викличною демонстрацією безвідповідальності сторін конфлікту.

Спроби БЮТ та ПР поставити на місце ослабленого Президента України за недотримання ним домовленостей, за порушення Конституції, які справді мають місце, дії цих політсил з позицій реваншу та помсти В. Ющенку обернуться помстою для країни.

Поспішність у вибудові нової системи організації влади під ситуативний момент свідчить про невпевненість організаторів цих дій у їх правильності, їх взаємній недовірі щодо тривалості свого союзу.

Звідси — намагання виправдання своїх дій державними потребами, перекривати постановку питання про загальносуспільний діалог та спільне думання.

Таке намагання сховати свої дії та наміри за колективними рішеннями може призвести в недалекому майбутньому до вишиковування країни подібно до того, як це робиться з парламентськими фракціями, до розподілу її на сфери впливу, чергового етапу розподілу та перерозподілу власності, специфічного тлумачення демократії, «плаваючого» зовнішньополітичного курсу, остаточного розчарування міжнародної спільноти в Україні.

Тим більше, що лідери нового політичного тандему не довіряють одне одному, сподіваються переграти одне одного і приречені на гостре протистояння після розв'язання тактичного завдання — сконцентрувати владу в своїх руках.

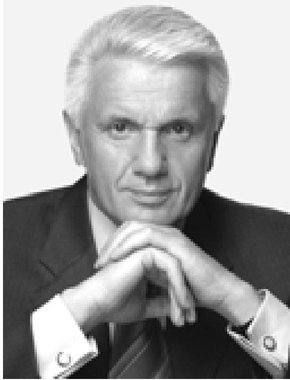
Такий розвиток подій став можливим через те, що Президент, замість консолідуючих дій, віддає перевагу нав'язуванню свого бачення облаштування країни та її зовнішньої політики, що розколює українське суспільство і розсварює людей, волію, як і його попередники, мати справу з ослабленим парламентом.

В Україні фактично відсутній діалог — як на рівні влади, так і на рівні суспільства. І що показово — з цим звиклися. Як наслідок — державне будівництво не стало справою усього українського загалу.

Утім, цього й не буде, бо, за взаємними оцінками найвищих представників влади, керівництво державним будівництвом у нас здійснюють державні злочинці.

Вже лише через це політичні кризи до останнього часу виступали способом і формою існування України як держави.

Але з огляду на викладене, цей парадоксальний ресурс уже також вичерпано. Що вимагає сьогодні загостреної постановки питання про долю України, українського народу.

У цьому зв'язку вважаємо за необхідне:

- зробити все, щоб попередити і не допустити в будь-яких виявах силового розв'язання нинішнього небезпечного конфлікту. З цього приводу Президентові належить виступити зі спеціальним зверненням до народу;
- з усією гостротою поставити питання про особисту відповідальність керівників держави та політиків за спрямованість розвитку подій;
- закликати і зобов'язати Президента, Прем'єр-міністра, лідерів парламентських фракцій до невідкладного проведення прилюдного діалогу для вичерпного з'ясування того, що відбувається в країні, чому таке відбувається, хто за це повинен нести і нестиме відповідальність, що належить робити і хто це буде робити.

Усе це має скласти зміст суспільного договору, який слід публічно напрацювати і негайно прийняти у вигляді Закону про засади внутрішньої та зовнішньої політики.

Лише на таких основах може постати працююча і відповідальна коаліція. І ми за таку коаліцію і за роботу в такій коаліції.

Лише при такому підході не матимуть конфліктного характеру рішення щодо системи організації влади в країні.

Сьогодні для такого публічного діалогу, обговорення і прийняття основоположних рішень потрібні лише політична воля зазначених осіб та мораторій на реалізацію вже прийнятих конфліктних документів.

В іншому разі не виключено, що завтра такий діалог буде організовуватися вже під примусом міжнародних посередників. Це — не для України.

Переконані, що цього вимагатимуть і наші люди, які не хочуть, не допустять розвалу країни, які заслуговують на нормальну владу і нормальне життя.

Володимир ЛИТВИН,
керівник фракції «Блок Литвина» у Верховній Раді України.

У НОМЕР

Соціалісти очікують на дочасні вибори

Для подолання політичної кризи необхідно провести дострокові парламентські вибори. На цьому під час прес–конференції наголосив лідер Соціалістичної партії Олександр МОРОЗ.

«Розуміючи, що стабільності для роботи цього парламенту немає... тому дострокові вибори у цьому випадку — об'єктивна необхідність», — підкреслив Олександр Мороз.

При цьому він зазначив, що до таких виборів вже почали готуватися багато політичних сил, у тому числі й СПУ. Водночас Олександр Мороз сказав, що остаточна тактика, стратегія і виборчий список будуть визначені на з'їзді партії, який відбудеться у разі оголошення дострокових виборів.

Окрім того, він вважає, що формування коаліції між БЮТ і ПР є малоймовірним.

За його словами, ці політичні сили можуть домовитися за багатьма питаннями, оскільки ті бізнесові структури, які стоять за ними, мають багато спільних інтересів. Виходячи з цього, вважає він, таке об'єднання можливе, але враховуючи те, як воно буде сприйнято суспільством, це — неможливо.

Лідер СПУ вважає безперспективними ініціативи про імпічмент Президенту Віктору Ющенку у Верховній Раді 6-го скликання. «Зараз, за моїми припущеннями, нікому буде цим питанням займатися. Ним може займатися тільки наступний парламент», — зауважив Олександр Мороз.

Він сказав, що в парламенті нині відсутні політичні сили, здатні технологічно розробити процедуру імпічменту. «Сьогодні я не бачу парламентських політичних сил, здатних провести закон, який відкривав би процедуру імпічменту», — зазначив лідер СПУ.

Також Олександр Мороз вважає, що необхідно прийняти закон, який регламентує процедуру імпічменту.

Сергій МЕЛЬНИК.

Депутати на кар'єрі

Виїзне засідання координаційної ради з питань місцевого самоврядування при голові обласної ради відбулося у Кіровоградському районі.

Голови, заступники голів районних рад області мали змогу ознайомитися з роботою трьох провідних підприємств, розташованих на території району, обговорили їх співпрацю з органами місцевого самоврядування.

Петро МЕЛЬНИК.

На знімку: генеральний директор ВАТ «Кіровоградське рудоуправління», депутат районної ради Володимир Кухта **(в центрі)** ознайомлює голів районних рад області з роботою підприємства на кар'єрі «Обознівському», де видобувають каолін (вогнетривку глину). Праворуч — голова обласної ради Микола Сухомлин.

Фото автора.

У Миколаєві відкрито «школу майбутнього»

Так із гордістю називає Миколаївський муніципальний колегіум його директор — заслужений працівник освіти Сергій Січко. Загалом колегіум незабаром святкуватиме 55–річний ювілей, але 1 вересня навчальний заклад нарешті переїхав до приміщення, гідного назви «школа майбутнього». Доклали зусиль до цього й народні депутати.

Фізики і лірики

Перший вересневий дзвоник запросив до новозведеної будівлі, порівняти яку можна хіба що з українською школою у Криму, 450 старшокласників Муніципального колегіуму. Саме за такими школами — майбутнє, тож недарма директор колегіуму С. Січко називає його «кузнею кадрів української нації».

Це навчальний заклад нового типу. На початку 1990-х він був утворений на базі середньої школи №38 з поглибленим вивченням математики. Педагогічний колектив методично займається розвитком у дітей творчих здібностей та природних обдарувань. І вже є результат — протягом останніх 15 років колегіум виховав 112 призерів всеукраїнських предметних олімпіад, 17 призерів міжнародних олімпіад з таких наук, як математика, фізика, хімія, біологія, інформатика, а також 16 майстрів спорту. А ще у місті добре відомі його творчі здобутки, зокрема, капела бандуристів «Кобзарський передзвін» — єдина та добре відома на півдні України.

Сергій Січко — людина дуже енергійна, і саме з його ім'ям пов'язують розквіт у колегіумі дитячих талантів — роками оббивав пороги у пошуках фінансових ресурсів. Нарешті справа зрушила з місця — у 2005 році рішенням Миколаївської міськради було виділено 240 тисяч гривень на розробку проектної документації. Потому міськрада кілька разів виділяла гроші на будівельні роботи. Миколаївський міський голова Володимир Чайка особисто виявляв зацікавленість у швидшому завершенні проекту, оскільки він є випускником цієї школи та її частим гостем.

Загальна вартість реалізації проекту — приблизно 50 мільйонів гривень, а 1 вересня було здано в експлуатацію лише його першу чергу, вартість якої становить близько 35 мільйонів гривень. Це не тільки два просторі учбові корпуси із надсучасним «євроремонтом», актовим, спортивним та конференц-залами, їдальнею-кафе, а й літній спортивний майданчик, автономна котельня тощо. Тут навчатимуться учні 8—11 класів, решта дітей та їхніх вчителів очікує на другу чергу, яка складатиметься ще з одного навчального корпусу та інфраструктури. Цей третій корпус буде побудовано на місці колишнього приміщення 38-ї школи.

Серед небайдужих — народні депутати

Серед тих, кому небайдужа доля однієї з кращих шкіл Миколаївщини, — народні депутати В'ячеслав Кириленко, Ірина Геращенко та Едуард Зейналов (фракція «НУ—НС»). Саме тому фракція зареєструвала у профільному парламентському комітеті пропозицію про виділення колегіуму державної субвенції. Депутати активно відстоювали цю пропозицію у Кабміні та домоглися того, щоб виділення грошей на добудову навчального закладу було прописано в бюджеті окремими рядком. Крім того, І. Геращенко та Е. Зейналов **(на знімках)** вирішили віддати на будівництво другої черги два мільйони зі своїх «депутатських» грошей, тож залишається лише дочекатися відповідного затвердження Верховною Радою. У свою чергу, В. Чайка під час святкової лінійки оголосив, що вже на вересневій сесії міськради проситиме депутатів «дати зелену вулицю» остаточній добудові комплексу.

Наталя АБРАМОВА.
Фото Олекси КОЗАЧИНСЬКОГО.

До чого доведе Україну громадянин В. Ющенко?

ТОЧКА ЗОРУ

Лічильник політичного часу увімкнено рішенням пропрезидентської «НУ—НС» про вихід із коаліції демократичних сил. Україна завмерла в очікуванні наслідків, які не обіцяють спокою і стабільності в найближчому майбутньому. Тим часом Кабінет Міністрів продовжує успішно працювати.

Бо якщо не буде демократії, спокою і стабільності, то не буде й справедливості, за яку знову треба буде лише боротися.

У вірнопідданих президенту Ющенку політиків, для яких лояльність до нього є важливішою, ніж обов'язок перед народом і вірність правді, ще є кілька днів, щоб вийти з абсурдної ситуації, яку вони створили.

Тоді як ми, вільні громадяни України, повинні визначитись у цій ситуації.

А щоб визначитися, щоб мати чіткий фундамент переконань у тому, що чорне — це насправді чорне, а біле — це дійсно біле, давайте спокійно, без емоцій подивимось на факти, на те, що вже **сталося** і нікуди від цього не дітися.

ДЕЩО З ІСТОРІЇ

А сталося так, що на виборах до Верховної Ради у вересні 2007-го, попри всі «відповідні» заходи, вжиті В. Ющенком (бігборди якого з'явилися на всіх магістралях України ще за тиждень до початку кампанії), його строката «НУ—НС» набрала аж 14,15% голосів.

Чи можна на такому хисткому політичному фундаменті побудувати будь-що серйозне? Питання риторичне. Тоді як за БЮТ, незважаючи на протидію, віддали свої голоси 30,71% виборців, а за Партію регіонів — 34,37%.

Отоді й почалося маневрування та хитрування, щоб якось викрутитися. Щоб і демократичну коаліцію створити у Верховній Раді, але й не допустити Ю. Тимошенко до прем'єрства.

І так, й інакше розкладались пасьянси, а все одно не виходило по-їхньому. Йшов час, тоді як дерибанщики попередньої команди, не без підтримки зверху, спішно завершували свої темні справи, в тому числі розкручуючи інфляцію.

Щоправда, так зване «оточення» і порадники з близького зарубіжжя підказали вихід: нехай вже ненависна Юля буде головою уряду, але тоді слід організувати таку систему тиску на неї, щоб не дати їй працювати, а потім усі негаразди звалити на неї. Але для цього треба:

а) створити на базі регіоналів ще один «уряд», цього разу — опозиційний (байдуже, що такого утворення не передбачено ані в Конституції України, ані жодним нормативним актом);

б) на чолі апарату РНБО поставити регіоналів;

в) активізувати «керівну і направляючу» діяльність президентського секретаріату щодо Кабміну.

Ну й, звичайно, особисто гарант узяв на себе роль лідера у «найважливішій державній справі» — дискредитації леді Ю.

Починали з термінового ремонту державного корабля

Фактом є, що уряд під керівництвом Ю. Тимошенко приступив до виконання своїх обов'язків наприкінці грудня 2007 року в умовах, коли стан економіки України, залишеної попереднім урядом, характеризувався 17-відсотковою інфляцією (це лише офіційно; бо насправді — понад 20%) та боргом в сумі 1,2 мільярда доларів США за російський газ.

Уряд Ю. Тимошенко прийшов виконувати свої передвиборні обіцянки щодо підвищення рівня життя громадян: **збільшення зарплат, пенсій, стипендій, створення професійної армії, виплати грошей вкладникам Ощадбанку СССР** тощо, а мусив починати з термінового ремонту і коригування курсу державного корабля, який з інфляційним прискоренням летів прямо на рифи дефолту.

Команда БЮТ ішла на вибори, а отже, й прийшла до влади, з відомою програмою «Український прорив», що передбачала чіткі кроки на шляху динамічного розвитку України, з максимальним використанням вітчизняних ресурсів, потенціалу нації, виведенням значної частини економіки з тіні, ліквідації тіньових схем і монополій.

Зрозуміло, що реалізація цієї програми не входила в плани «оточення» гаранта. А тому одразу після новорічних свят 2008 року, за помахом Банкової, преса дружно почала лякати народ інфляцією, яка обов'язково має бути наслідком виплати заощаджень вкладникам Ощадбанку СССР.

Слідом за «активістами», котрі назвали виплату заощаджень популізмом, на цю тему виступив також і президент, створивши унікальний прецедент, коли глава держави по суті сприяє інфляції, офіційно й авторитетно пророкуючи її неминучість.

У подібний спосіб, за активної підтримки відповідних ЗМІ, було провалено спробу Кабміну приступити до створення професійної армії. Хоча всім давно відомо, що в умовах, коли кількість полковників Українського війська у десять разів перевищує кількість полків, перехід на професійну основу може бути здійснено впродовж кількох місяців.

Конституційні спроби уряду Ю. Тимошенко затвердити програму «Український прорив» і відповідні поправки до бюджету було зарубано на корені, позаяк команду під умовною назвою «оточення» більше влаштовувало збереження умов невизначеності, в яких урядові можна пред'являти будь-які претензії.

А претензій не бракувало. «Букетами» претензій розцвітали «рішення» так званого опозиційного уряду, що їх на офіційних бланках Верховної Ради регулярно розсилали всім народним депутатам України. Синхронно з опозиціонерами плідно й прискіпливо «працював» секретаріат із гарантом на чолі, упродовж перших 100 днів діяльності уряду Ю. Тимошенко надіславши до Кабміну 840 вказівок, претензій і негативних висновків.

Відповідних старань докладали також РНБО і придворна журналістська братія, постійно «опікуючись» кожним кроком уряду і чіпляючись за кожне слово (або навіть за мовчання!) пані прем'єр-міністра. При цьому особливо вдало використовувалися ситуації, коли Ю. Тимошенко з'являлася за викликом «на килим» до президента, де перед телекамерами вживалися необхідні заходи для приниження її гідності.

А вона все це терпіла, постійно повторюючи одне: «Ми всіма силами повинні зберігати єдність демократичної коаліції, щоб продовжувати виконувати наші обов'язки перед виборцями». І продовжувала виконувати, поступово гальмуючи інфляцію, підвищуючи зарплати, пенсії, інші соціальні виплати, водночас виводячи на чисту воду державних аферистів.

Вивести на чисту воду тіньову діяльність

Зокрема, державним аферистам прийшлося не до вподоби намагання Ю. Тимошенко вивести на чисту воду тривалу тіньову діяльність Фонду державного майна, який продовжувала очолювати креатура соцпартії, що її на виборах чітко проігнорував народ України. Але й тут рішуче втрутився гарант і заблокував виконання справедливого рішення, а з ним і головних позицій програми приватизації.

Досліджуючи джерела інфляції, відстежуючи ситуацію по мережах супермаркетів, по окремих областях, уряд виявив, що однією з причин високої інфляції є змова торговельників, котрі зумисне високо і невиправдано підняли товарну націнку, тобто норму власного прибутку.

Тоді пані прем'єр почала викликати на нараду до Кабміну голів обласних державних адміністрацій, щоб разом розібратися і вжити антиінфляційних заходів. Але тут-таки В. Ющенко заборонив головам облдержадміністрацій з'являтися до Кабміну. Відповідний спротив президентської команди викликало також рішення уряду збільшити квоту на ввезення імпортного м'яса курятини, щоб збити ціну на м'ясо.

Натомість іншу форму спротиву команда з Банкової застосувала щодо понадпланових близько 32 мільярдів гривень (!), що їх уряд Ю. Тимошенко в цих «штормових» умовах вивів на світ Божий з тіні й вніс до державного бюджету. Туттаки на готове з'явився гарант зі своїми пропозиціями «правильного» використання цих грошей.

Але чи не найцікавіше гарант вигулькнув як лобіст у афері з компанією «Венко». Розгрібаючи матеріали, залишені попереднім урядом, пані прем'єр натрапила на дивні документи, в яких чітко зазначено, що величезний шматок українського нафтогазоносного шельфу (16 тисяч квадратних кілометрів! — це площа, що дорівнює половині Чернігівської області) віддано «компанії» з трьох студентков, що мають «капітал», за який можна хіба що один автомобіль «Таврія» купити.

Здавалося б, у випадку цієї очевидної афери, президент В. Ющенко мав би хоча б подякувати голові уряду за патріотичну позицію і фахову роботу. Натомість — що ми із здивуванням бачимо — він стає на бік гарантування інтересів компанії «Венко» і вибухає обуренням та погрозами на адресу голови уряду.

Чи в цих умовах треба ще пояснювати, чому Верховна Рада України практично не працювала впродовж першого півріччя 2008 року?

Під час численних зустрічей з громадянами-виборцями Чернігівщини на теренах закріпленого за мною виборчого округу постійно чув одну й ту саму претензію: «Чого вони там між собою сваряться?»

Це, звичайно, питання про конфліктну ситуацію між Банковою і Кабміном, а точніше — між президентом і прем'єром. Ставили й друге запитання: «Чому народні депутати не виконують своїх обов'язків, чому Верховна Рада працює як мокре горить?»

А одна жінка з села Москалі поставила й третє конкретне запитання: «... обіцяв десять кроків назустріч людям, але чому не зробив жодного?!»

Відповідь на всі ці три запитання «вилізла» цими днями, як шило із мішка: у нас давно немає президента держави у повному розумінні цього слова.

Спочатку ми виправдовували пана Ющенка, приписуючи йому м'якість характеру, потім звинувачували не його, а «любих друзів», тоді взялися вішати всіх собак на пана Балогу, на РНБО, а нині — на секретаріат.

Ми впродовж майже чотирьох років всіляко оберігали дорогого Віктора Андрійовича від критики, на нищівність якої він давно заслуговує.

А тим часом обрана нами найвища посадова особа, щоразу більше порушуючи Конституцію України, демонструвала риси диктатора, входила у роль «хазяїна» держави, в якій він нічого не гарантував і не збудував: ані збройних сил, ані кордону, ані гідних для України стосунків із сусідами, не кажучи вже про внутрішню політику і господарство держави.

Більше того, коли уряд демократичної коаліції почав вирішувати проблеми, які нагромаджувалися роками, і реально піднімати економічний рівень держави і життя громадян, Віктор Ющенко організував безпрецедентну кампанію цькування уряду.

Очевидні, переконливі успіхи

Можна лише дивуватись, як у таких умовах, незважаючи на постійне втручання і тиск з боку «Банкової команди», урядові під керівництвом Юлії Тимошенко вдалося досягти реальних, очевидних, переконливих успіхів.

Апогеєм потужної антиурядової кампанії Ющенка стали голослівні звинувачення на адресу Тимошенко у «державній зраді».

Піарівські, пропагандистські звинувачення трансформувалися у реальні оперативно-розшукові заходи.

До речі, впродовж усього цього часу «Наша Україна» мовчки спостерігала за тим, як Ющенко та його секретаріат знущалися з коаліційного уряду, і не зробила жодної заяви на захист своїх партнерів по коаліції.

Генпрокуратура, в компетенції якої знаходяться подібні справи, розуміючи всю безпідставність та абсурдність цих звинувачень, від неї відмовилася. Втім, цілком залежна від секретаріату, а тому «всеїдна» СБУ замість того, щоб займатися безпекою держави, на превеликий жаль, погодилася виступити в ролі «дубинки» в руках Балоги проти політичних опонентів його шефа.

Але, за останніми повідомленнями, вже й СБУ відмовилась брати участь у цій «справі». Отже, ці «матеріали» знову відфутболено до Генпрокуратури. Дитячі ігри дорослого гаранта тривають.

Таким чином, боротьба В. Ющенка проти Ю. Тимошенко перейшла всі мислимі та немислимі межі етики, моралі, здорового глузду, людської порядності. Фальсифікат на прем'єра настільки абсурдний, що вже навіть офіцери СБУ публічно заявляють про безпрецедентний тиск на них з боку секретаріату Президента.

Як можна реагувати на маячню, коли Ющенко називає зрадою національних інтересів захист Чорноморського шельфу від офшорної компанії «Венко», за якою стоять фінансово-олігархічні інтереси. Стосовно «Одеса—Броди», тут також можна звинувачувати прем'єра лише в тому, що вона не віддала стратегічний нафтопровід у довгострокове безоплатне користування російським олігархам.

Відколи це спроби поставити на місце знахабнілих олігархів стали трактуватись як державна зрада?

Чи не відтоді, коли Ющенко записав усіх найбагатших людей України до благодійних фондів, на чолі яких поставив свою дружину та доньку? А ці фонди фінансують ті самі олігархи.

І от у цій ситуації, використовуючи формальний, по суті, дріб'язковий привід технічного узгодження (чи неузгодження) процедурних питань у стосунках між БЮТ і «НУ—НС», уся президентсько-пропрезидентська рать з радісними вигуками кидається розвалювати демократичну коаліцію, створюючи справжній політичний землетрус, який відчувають далеко за межами України.

Тим не менше, уряд Ю. Тимошенко продовжує плідно працювати і на черговому засіданні розглянув пропозиції до бюджету на 2009 рік.

Одним із головних напрямів діяльності уряду на наступний рік буде проведення реформи децентралізації, внаслідок якої місцеві бюджети отримають у своє розпорядження додатково до 43,25 млрд. гривень, котрі за дотеперішньої системи фінансування знаходилися в розпорядженні центральної влади.

Уже на цей рік уряд запланував для малих міст додатково мільярд гривень спеціальних субвенцій, які вони будуть розподіляти самостійно.

...Реконструкцію, яку ми почали в системі державного устрою України, треба продовжувати послідовно, спокійно й розважливо, незважаючи на красиві слова того, хто давно втратив нашу довіру, разом із його «оточенням».

Віталій КОРЖ,
народний депутат України (фракція БЮТ).

Профінансована «адекватність діалогу»?

Очевидно, публіцистичний виступ Прем'єр-міністра на позавчорашній прес-конференції вразив не лише присутніх в Українському домі журналістів. Його уважно вислухали й на Банковій. І не забарилися з відповіддю.

Прес-служба Президента оперативно поширила коментар заступника глави секретаріату Андрія Кислинського, так

> Після подій у Грузії, де Росія спробувала зламати політичну еліту військовою силою, в Україні Кремль застосував тонший сценарій для вирішення своїх геополітичних завдань: просто вміло зманіпулював українськими політиками».

само позбавлений двозначності, як і її закиди на адресу Віктора Ющенка. Пан Кислинський стверджує, що заяви Юлії Володимирівни, «зроблені у надзвичайно емоційній нервовій тональності, свідчать про те, що громадськість і країна не підтримують той сценарій, який прем'єр зобов'язалася Кремлю виконувати щохвилини, а саме — створення коаліції БЮТ і Партії регіонів». Мета цього сценарію, наголошується в коментарі, — «істотне послаблення влади в Україні... Після подій у Грузії, де Росія спробувала зламати політичну еліту військовою силою, в Україні Кремль застосував тонший сценарій для вирішення своїх геополітичних завдань: просто вміло зманіпулював українськими політиками».

Заступник глави СП звертає увагу, що невипадково події в парламенті були злагоджено зіграні новоспеченими союзниками напередодні важливих для України міжнародних подій — саміту Україна—ЄС, саміту НАТО та візиту віце-президента США. «Можна прогнозувати, що вчинені двома політичними силами дії шокують наших міжнародних партнерів своїм цинізмом, абсолютним ігноруванням конституційних норм та знищенням політичних домовленостей всередині демократичної коаліції», — робить висновок Андрій Кислинський.

На його думку, Тимошенко вже не приховує свого наміру узаконити політичний «шлюб» з лідером Партії регіонів. Тому вона почала заздалегідь апелювати до патріотичного електорату Заходу та Центру країни, запевняючи, що успішно обстоюватиме інтереси України і в новому форматі коаліції. Але, за словами Кислинського, «це буде неможливо з політичною силою, яка виступила за визнання незалежності Південної Осетії і Абхазії. На жаль, Прем'єр-міністр... фактично саботує рішення української влади про врегулювання діяльності ЧФ, посилаючи сигнали про те, що в Росії є вірні союзники всередині України, готові діяти в її інтересах».

Нагадаю, цей коментар належить заступнику глави секретаріату Президента.

«Надзвичайна нервова тональність» і справді настільки була відчутною, що мимоволі повертала нас до незабутніх кадрів, прокручених по радянському ще телебаченню 19 серпня 1991 року. Сталева витримка підвела цього разу «залізну леді» у вітчизняному варіанті. «Категорично відкидаючи всі звинувачення» секретаріату Президента, прем'єр «заспокоїла» аудиторію щирим зізнанням: так, вона особистим розпорядженням заборонила підписання угод про забезпечення проектного аверсного використання нафтопроводу «Одеса—Броди»; так, вона проти «агресивної» політики до ЧФ РФ... Одне слово, проти тих чинників, які мали б спрацювати в наших національних інтересах, про що пані Тимошенко не раз доводила в ранзі лідера опозиції. Наведені на прес-конференції аргументи на користь такого «проти» такі само «переконливі», як декларація мільйонера про володіння єдиною «комірчиною» в 28 квадратних метрів.

> Сталева витримка підвела цього разу «залізну леді» у вітчизняному варіанті.

«Для того, щоб адекватно оцінювати ситуацію в політиці, треба мати прямий діалог..., — заявила на початку зустрічі з представниками регіональних і центральних ЗМІ Юлія Тимошенко. — Саме тому я вирішила зустрітися з вами і дати прямі відповіді на ваші прямі запитання...» Відпустивши комплімент аудиторії: «тут зібралися провідні журналісти, аналітики», пані прем'єр висловила сподівання, що незалежні мас-медійники правильно донесуть до своїх читачів у регіонах її позицію, котра, звісно ж, немає жодного порівняння з суб'єктивністю «окремих політиків».

Правильне сподівання, не позбавлене мудрої завбачливості. Принаймні чотири моїх однокурсники, що приїхали до Українського дому із західних і центральних областей, синхронно розповіли про «спонсора» відрядження до столиці: «адекватно доносити ситуацію до читачів» їм допоміг... БЮТ. Я не знаю, про що вони писатимуть, повернувшись до своїх редакцій, але профінансована незалежність є синонімом до давнього правила: хто платить, той і замовляє музику. Може, це і є тим превентивним апелюванням до патріотичного електорату, на яке вказував пан Кислинський?

> Профінансована незалежність є синонімом до давнього правила: хто платить, той і замовляє музику.

І насамкінець

У передачі Савіка Шустера на ТРК «Україна» російський журналіст Євгеній Кисельов, посилаючись на надійні джерела, повідомив, що під час зустрічі російського і французького президентів Медведєв попросив Саркозі вплинути на зміну формату відносин ЄС з Україною — не робити однозначної ставки на Ющенка, а й прислухатися до позиції Тимошенко. Не виключено, що ця інформація може бути просто провокацією. На жаль, так само не виключено, що це «адвокатство» є підтвердженням ганебного для нас факту...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Вилікувалася — тепер можна й до школи

Зараз Іра Павленко із Запоріжжя ходить до третього класу. Дівчинка вчиться добре, а з предметів найбільше любить читання і математику. На запитання «Ким хочеш стати?» бадьорим голосом відповідає: «Коли закінчу школу, буду старшим диспетчером — як мама». Іринчиному життю тепер нічого не загрожує. Навіть і не скажеш, що зовсім недавно вона перенесла складну хірургічну операцію з не менш складною назвою — «комбінована пластика гортані і трахеї після їхньої резекції».

Річ у тому, що з народження дівчинка страждала на ядуху. Щоб врятувати немовля, медикам тоді довелося поставити трахеостому — спеціальну трубку, через яку дитина дихала. Через якийсь час ситуація начебто стабілізувалася, і трубку забрали. Але цього року проблема нагадала про себе — Іра знову стала задихатися. Лікарі за місцем проживання одразу направили маленьку пацієнтку в столицю. У Київському міському центрі торакальної хірургії і пульмонології їй зробили успішну операцію за розробленою в цій клініці методикою.

За словами професора Мамеда Багірова, який оперував Ірину, роками дівчинка адаптувалася до хронічної нестачі кисню. Але підростаючому організму кисню стало катастрофічно не вистачати, асфіксія могла виникнути в будь-який час. Розроблена клінікою унікальна методика дозволила зробити дівчинці одномоментну операцію — сформувати виняткова з її власних тканин достатній для дихання просвіт, причому зберігши голосоутворюючу функцію гортані. Хоча зазвичай у подібних випадках хворим в органи дихання ставлять Т-подібну трубку — це найпростіший варіант для медиків, але він не завжди дає позитивний результат для пацієнта.

Фото автора.

На знімку: лауреат Державної премії України, заслужений діяч науки і техніки професор Мамед Багіров зі своєю пацієнткою Іриною.

Варто відзначити, що за розробленою у клініці методикою тут щорічно роблять 50—70 операцій.

Галина КВІТКА.

Попоїли сальмонели

Прокуратурою Закарпатської області, за фактом отруєння 122 працівників ТОВ «Ядзакі Україна», порушено кримінальну справу. Про це повідомили у прес-службі цього відомства. Нагадаємо, наприкінці серпня працівників товариства госпіталізували з ознаками харчових отруєнь. Після курсу лікування життю постраждалих загрози немає.

Кримінальну справу порушено за неналежне виконання службових обов'язків товариством «Альтернатива компані», що зареєстроване у Київській області. Саме з ним було укладено договір на забезпечення якісного харчування та приготування їжі працівникам ТОВ «Ядзакі Україна».

За даними бактеріологічного дослідження, у стравах, що їх споживали постраждалі працівники ТОВ «Ядзакі Україна», виявлено бактерії золотистого стафілококу та сальмонели.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Закарпатська область.

СПОРТ

Табло Параолімпіади

Плавання. Чоловіки. 100 м брасом (SB11). **1. Олександр Мащенко (Україна, Донецьк) — 1.12,36.** 2. Божун Йанг (Китай) — 1.12,86. **3. Віктор Смирнов (Україна, Донецьк) — 1.14,70.** 100 м брасом (SB12). **1. Максим Веракса (Україна, Харків) — 1.07,46 (світовий рекорд).** 2. Пунко (Білорусь) — 1.09,71. **3. Сергій Кліпперт (Україна, Донецьк) — 1.09,83.** 400 м вільним стилем (S13). 1. Боуер (ПАР) — 4.14,02 (світовий рекорд). **2. Данило Чуфаров (Україна) — 4.14,84.** 3. Тайганідіс (Греція) — 4.23,59. Жінки. 100 м на спині (SB12). 1. Пелендрітоу (Кіпр) — 1.17,58. 2. Гомез (Іспанія) — 1.18,06. **3. Ярина Матло (Україна, Рівне) — 1.19,53. 4. Юлія Волкова (Україна, Донецьк) — 1.19,67.**

Легка атлетика. Чоловіки. Біг на 100 м (Т36). **1. Роман Павлик (Україна, Львів) — 12,25 (параолімпійський рекорд).** 2. Рашгроув (Велика Британія) — 12,35. 3. Ва Вай Со (Гонконг) — 12,38. Жінки. 100 м (Т12). **1. Оксана Ботурчук (Україна, Дніпропетровськ) — 12,38.** 2. Клегг (Велика Британія) — 12,51. 3. Нгуї (Іспанія) — 12,58. Метання диску (F35/36). 1. Квінг Ву (Китай). 2. Прудфут (Австралія). **3. Алла Мальчик (Україна, Кіровоград).**

Дзюдо. Чоловіки. До 73 кг. 1. Авіла (Мексика). 2. Жілін Ху (Китай). **3. Сергій Сидоренко (Україна, Житомир)** і Рамірез (Аргентина).

Сергій у чвертьфіналі здолав Маттіаса Крігера з Німеччини, у півфіналі поступився Жілін Ху з Китаю і, нарешті, у «бронзовому» поєдинку виявився сильнішим за кубинця Хорхе Хіррезуело.

Футбол (ДЦП). Група А. Бразилія—Нідерланди. 1:0. Росія—Китай. 6:0. **Група В.** Іран—Ірландія. 4:2. Чудово почала виступи в Пекіні титулована **збірна України.** Вона переконливо переграла команду Великої Британії — 8:1. У наших відзначилися: Шкварло — 3 м'ячі, Дутко —2, Пономарьов, Шевчик, Антонюк — по 1.

В останню годину

Пауерліфтинг. Жінки. До 40 кг. **1. Лідія Соловйова (Україна, Дніпропетровськ) — 100 кг.** 2. Же Чуі (Китай) — 95. 3. Череро (Мексика) — 92,5.

Легка атлетика. Біг на 100 м (Т38). **1. Інна Дяченко (Україна, Дніпропетровськ) — 13,43 (світовий рекорд).** 2. Мандсур (Туніс) — 13,66.

Плавання. Чоловіки. 200 м вільним стилем (S3). **1. Дмитро Виноградець (Україна) — 3.22,98 (світовий рекорд).** 2. Ханхуа Лі (Китай) — 3.23,40. 3. Жіанпінг Ду (Китай) — 3.27,82. 100 м батерфляєм (S11). 1. Енхамед (Іспанія) — 1.01.12 (світовий рекорд). **2. Олександр Мащенко (Україна) — 1.04,08. 3. Віктор Смирнов (Україна) — 1:05.79.** 100 м батерфляєм (S12) 1. Макаров (Білорусь) — 56,90 (світовий рекорд). 2. Пунко (Білорусь) — 59,72. **3. Антон Стабровський (Україна, Львів) — 1.00,50.** Жінки. 100 м батерфляєм (S12). 1. Мендак (Польща) — 1.03,34 (параолімпійський рекорд). 2. Гарсіа Арчіколлар (Іспанія) — 1.08,86. **3. Юлія Волкова (Україна, Донецьк) — 1.10,89.**

Тринадцятий титул Федерера

Теніс. Нью-Йорк. Відкритий чемпіонат США. Чоловіки. **Фінал.** Роджер Федерер (Швейцврія) — Енді Мюррей (Велика Британія). 6:2, 7:5, 6:2.

Для досвідченого швейцарця це п'ятий поспіль успіх на ЮС Опен (це відбулося вперше в історії світового тенісу) і 13-й — на турнірах «Великого шлема».

10—11 вересня міністр економіки України Богдан ДАНИЛИШИН проведе консультації в Москві щодо збільшення експорту українських харчових продуктів *(Укрінформ)*

Одеська область презентувала в Польщі свій економічний потенціал *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Випив, поліз за альпіністами — перелом хребта

Зі скелі в урочищі Білий Камінь поблизу присілка Дора зірвався молодий чоловік. Побачивши альпіністів, які відпрацьовували свою майстерність на скелях Довбуша, хлопець і собі став дряпатися до них, заохочений випитою чарчиною. Однак упав з десятиметрової висоти.

Із закритим переломом хребта, множинними забоями верхніх та нижніх кінцівок іванофранківця доправили до лікарні. Гірські рятувальники, які транспортували його до карети «швидкої», вважають, що хлопцеві ще пощастило — пригода могла стати фатальною. А загалом, як повідомили в ГУ МНС в області, з початку року гірські рятувальники більше трьох десятків разів виїжджали для надання допомоги горе-любителям гірського екстриму.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЧЕРНІГІВЩИНА

П'яні бузувіри вбили ветерана Великої Вітчизняної війни

Колишнього фронтовика, 82-річного пасічника з Ніжина, який повертався польовою дорогою з пасіки додому на мопеді «Дельта», буквально атакувала п'яна компанія на «Запорожці». Троє хлопців і двоє дівчат жадали видовищ і «подвигів». Водій навмисне збив машиною ветерана, а потім разом з другом почав бити лежачого. Коли дідусь втратив свідомість, його відтягли до меліоративної канави і задушили, а згодом прикопали. Об'єднана слідчо-оперативна група на чолі з першим заступником начальника УМВС в області підполковником міліції Сергієм Потапенком розкрила злочин менш як за добу.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Шахтарі не хочуть займатись політикою, але вона сама зайнялася ними

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ставлячи свій підпис під зверненням, Герой України, помічник директора шахти «Червоний партизан» ДП «Свердловантрацит» Володимир Мурзенко прокоментував це так: «17 років точились розмови про енергетичну незалежність України, але, на жаль, реальних кроків для поліпшення ситуації у вугільній галузі не робилося. Я зі своїми колегами був присутній у Верховній Раді, коли приймався закон. Після того, як народні депутати майже одностайно проголосували за нього, ми вийшли з сесійної зали у піднесеному настрої. Нарешті закон прийнято! Шахтарі дуже розраховують на добрі зміни».

Голова профспілки шахти «81-ша Київська» ДП «Ровенькиантрацит», член ЦК профспілки робітників вугільної галузі Віктор Іваненко додав: «Вугільним підприємствам потрібне не лише фінансування, а й негайне вирішення кадрових проблем. Сьогодні на шахтах нікому працювати не лише у вибоях, а й на керівних посадах. Новий закон — єдина можливість відродити, підняти галузь з колін. На думку наших трудових колективів, якщо закон найближчим часом не почне діяти, в нашої країни є шанс потрапити в енергетичну залежність від інших держав. А стосовно розмов про місцеві бюджети, що не зможуть витримати фінансового навантаження, визначеного даним законом, можу сказати так: запрацюють на повну потужність шахти, запрацює загалом українська економіка — наповняться і місцеві бюджети».

Гірники кажуть про те, що захищають не лише свою галузь, свої підприємства, а й шахтарські міста і селища, старше покоління, дітей та онуків. Вони вважають, що гарантом виконання закону про престижність шахтарської праці повинні стати всі народні депутати, які проголосували за цей документ. Якщо Ющенко не підпише закон, шахтарі впевнені, що народні обранці зможуть подолати вето Президента.

Працівники вугільної галузі запевняють, що далекі від політики і не хочуть нею займатись. Але схоже, що політика сама «зайнялася» ними.

Алла АНТІПОВА.

На знімку: пікети шахтарів-інвалідів зі східних областей України біля Кабміну.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Паркування у столиці буде мобільне

Учора Банк «Хрещатик» презентував платіжну картку, яка дає змогу паркуватися у будь-якій паркувальній зоні столиці.

Нині, щоб припаркуватися хоч на весь день, потрібно лише надіслати СМС. Керівництво банку запевняє, що швидкість та зручність оплати по мобільному і головне — похвилинний тариф таки переконають киян платити за допомогою повідомлення.

— До початку паркування водію необхідно з мобільного телефону надіслати СМС-повідомлення на номер 516, в якому потрібно вказати номер майданчика та номер свого автомобіля, — розповідає заступник голови правління банку «Хрещатик» Ірина Скирчук. — Після відправлення СМС водієві має надійти підтвердження від оператора. Де буде вказано баланс на рахунку і час, якого вистачить для паркування на цю суму. Повідомлення треба відправляти двічі: під час в'їзду на стоянку — для фіксації початку оплати, і коли виїздиш, щоб з рахунка припинили знімати гроші. У водія, який платить по мобільному, на лобовому склі авто має бути спеціальна наклейка.

— Обманути контролерів — причепити талончик, але не відправити СМС не вдасться, — стверджує директор комунального підприємства «Київпарксервіс» Олена Поліщук. — Механізм захисту — надійний і чітко продуманий. Паркувальник зможе легко перевірити, чи сплатив водій через свій мобільний. Така послуга дасть змогу водіям сплачувати за реальний час перебування авто на стоянці, а не за годину, наприклад, якщо тривалість стоянки автомобіля становить лише 20 хвилин. Це — крок у Європу, адже там уже протягом кількох років користуються такою послугою.

Нагадаємо, що подібні системи паркування працюють у більшості країн Європейського Союзу, включаючи Норвегію, Фінляндію, Швецію, Данію, Великобританію, Естонію.

Олександр ПЕКНИЙ.

Вулиці звільняють від шаурми

Після масового отруєння киян неякісною шаурмою біля станції метро «Лісова» ветеринарна міліція столиці чимдуж взялася за перевірку «м'ясних кіосків». За тиждень з 29 серпня по 5 вересня правоохоронці проінспектували 41 точку з виготовлення шаурми, хот-догів і курей-гриль. У більшості знайшли грубі порушення.

— Насамперед це відсутність дозволів на підприємницьку діяльність та виготовлення харчових страв, використання тваринної сировини невідомого походження без будь-яких документів, що засвідчують її безпечність та якість, — зазначив на брифінгу в. о. начальника Управління ветеринарної міліції з проведення карантинних ветеринарних заходів МВС України Микола Скок. — До того ж реалізація продукції проводилася в антисанітарних умовах, а продавці не мали особистих медичних книжок.

Унаслідок перевірки до адміністративної відповідальності у вигляді штрафу притягнуто 26 осіб. Разом вони збіднили майже на 2 тисячі гривень. Кіоски без жодних дозвільних документів одразу прикрили, інші — опечатали до остаточного вердикту.

Назвати точну кількість кіосків із виготовлення м'ясної продукції у столиці Микола Скок не наважився, оскільки, за його словами, більшість із них працює без дозволів.

Наталія ОВДІЄНКО.

ФОТОФАКТ

У Львові стартувала загальнонаціональна акція «За сильну державу».
Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Безстрокову акцію протесту розпочали в понеділок робітники Вінницького підшипникового заводу

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Усі звернення колективу до Президента, Кабміну не дали бажаних результатів.

— Я особисто два рази інформував прем'єра Тимошенко про те, що не виконуються її вказівки захистити колектив і відновити роботу заводу, — продовжує Петро Тютюнов. — Але нічого не змінилося. Завод не працює, а власники чекають першої ліпшої нагоди, щоб перетворити обладнання на брухт.

— Робітники вимагають повернути підшипниковий у власність держави, — каже начальник Вінницького обласного управління економіки Андрій Гижко, — але це неможливо зробити. Завод приватизувала донецька структура. Порушень при цьому не виявлено. Інша річ, що нові власники далекі від справи виробництва підшипників. Ми не раз вели з ними переговори і далі вимагатимемо, щоб відновили роботу. Нехай це буде інший напрям, не виробництво підшипників, яке вони вважають збитковим, головне — дати людям роботу.

Для довідки

За той час, що робітники Вінницького підшипникового вимагають відновлення роботи заводу, вони провели не одну акцію протесту під стінами обласної держадміністрації та міськвиконкому, пікетували Кабмін. «Єдине, чого нам удалося досягти, — зберегти технологічне обладнання, яке власники планували порізати на брухт, — каже голова профкому заводу. — Ми навіть знайшли нового інвестора в особі одного із харківських підприємств. Але нинішні хазяї тричі під час переговорів змінювали ціну і підвищили її настільки, що інвестор відмовився від пропозиції».

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Порт зазнав газової атаки

Вночі на судні, котре стояло під китайським прапором в Одеському морському порту, стався витік хімікатів. Українські фахівці МЧС з'ясували, що в одному з контейнерів з тетрахлоридом кремнію в результаті витоку почалося утворення соляної кислоти, пари якої потрапили в атмосферу.

Експерти винесли рішення про негайне виведення теплохода на зовнішній рейд. Тим часом капітан китайського судна віддав наказ поливати аварійний контейнер водою, що категорично протипоказано.

На даний момент судно, котрому кілька днів тому було заборонено заходити в Одеський морський торговий порт, перебуває за його межами. Найближчими днями очікують проведення хіміко-токсикологічної експертизи контейнерів, що знаходяться на борту китайського теплохода. Не виключено, що небезпечний вантаж вирушить додому, в Китай.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

ФОТОФАКТ

Під керівництвом начальника тепловізійної станції прапорщика Сергія Дмитрука на Закарпатті було затримано 25 порушників державного кордону.
Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

«Познайомлюсь із вагітною дівчиною з проблемами»

Стартувала інформаційна кампанія, спрямована на профілактику відмов від немовлят у Києві та області

«Хочу познайомитися з вагітною дівчиною без житла, роботи, підтримки, з проблемами». Такі оголошення на стовпах та біг-бордах Києва й області покликані доносити інформацію про ефективність та доступність послуг підтримки матерів у складних життєвих умовах, розповів Володимир Кузьмінський, директор представництва благодійної організації «Кожній дитині» в Україні.

У кожному районі області на рекламних оголошеннях зазначено номер телефону тутешньої соціальної служби, працівники якої допоможуть «проблемній» мамі адаптуватися до життя разом із немовлям. «Потрапивши у складну життєву ситуацію, вагітна жінка шукає роботу чи житло часто за оголошеннями на стовпах, тож розміщення інформації саме там, на нашу думку, найефективніше», — розповів Кирило Чічкан, директор рекламної агенції. Крім того, планується зняти рекламні ролики, котрі, зокрема, створюватимуть громадську думку, що дитині найкраще в сім'ї, а дитбудинок — останній варіант.

У тому, що вихід завжди є, переконує Людмила Ніколаєнко, директор Київського обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді. Просто потрібно вже у пологових будинках працювати із жінками, що мають намір відмовитися від новонародженого. Більшість таких українок не наркоманки і не алкоголічки, а головні причини — соціальні: конфлікт з батьками чи батьком дитини, смерть родичів, втрата житла тощо. «Такі проблеми можна й треба вирішувати», — упевнена співрозмовниця. Адже завдяки роботі соціальних працівників цього року лише 24 жительки Київщини віддали малюків до дитбудинків (2005 року таких було 119).

Найскладніше із житлом, але для таких мам є центри «Матері і дитини», де можна перебувати до двох років. За цей час жінки доучуються (хто не має середньої освіти), здобувають якусь професію, а відповідні органи шукають житло.

Жителька Яготинського району Київщини Оксана із майже півторарічною Владою живуть у центрі «Матері і дитини» у Фастові. «Так склалося, що опинилася без житла в останні місяці вагітності. Було дуже страшно, та навіть не думала відмовлятися від Влади. Після пологів переїхала до центру, вивчилася на перукаря, обіцяють скоро дати житло», — розповіла дівчина.

Залишаючись без матері, вже до півроку дитина помітно відстає в розвитку, а через рік непоправно втрачає належний потенціал інтелекту і емоційності, розповів Володимир Кузьмінський. А оскільки половину відмов у пологових будинках підписують випускниці інтернатів, важливо, щоб малюки не повторювали долю батьків. А це не лише матеріальна, а й психологічна і моральна допомога молодим мамам...

Анна БОЙКО.

ЛИШЕ ЦИФРИ

За даними Міністерства охорони здоров'я на кінець звітного 2007 року в будинках дитини перебувало 4398 вихованців. Серед них найбільше дітей віком від одного до трьох років (51,7%). Із оглянутих вихованців у 9,64% виявлено розлади харчування, у 3,84% дітей рахіт II—III ступенів, у 17,83% дітей виявлено анемії, у 32,06% — відставання у фізичному розвитку, а 62,57% дітей відстають у психічному розвитку.

СВІТ КОРОТКО

ГРУЗІЯ

Через місяць Росія виведе війська

ПОЧАТОК НА 1-Й СТР.

Ніколя Саркозі також наголосив, що ЄС засуджує визнання незалежності самопроголошених республік Абхазія та Південна Осетія з боку Росії. Водночас Медведєв відповів, що Москва не змінить свого рішення. «Цей вибір є остаточним і безповоротним», — відзначив російський президент. За його словами, процес визнання набиратиме обертів, а в який момент до цього процесу приєднаються країни Євросоюзу — залежить від їхньої позиції. Саркозі повідомив, що до першого жовтня ЄС відрядить до Грузії 200 спостерігачів для нагляду за дотриманням миру. Однак раніше, у понеділок вранці, російський МЗС заявив, що вважає недоцільним відрядження до Грузії місії спостерігачів від ЄС. «Це призведе до надмірної фрагментації міжнародних зусиль, які сьогодні вже фактично реалізуються ООН та ОБСЄ», — заявив офіційний представник МЗС РФ.

Водночас Україна не припиняє докладати активних зусиль, щоб урегулювати російсько-грузинський конфлікт. Так, учора у Тбілісі віце-прем'єр-міністр України Григорій Немиря зустрічався з Михайлом Саакашвілі, головою парламенту Давидом Бакрадзе і прем'єр-міністром Ладо Гургенідзе. Прилетівши до грузинської столиці, Григорій Немиря заявив журналістам, що прибув до Грузії як спеціальний представник українського уряду за дорученням Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко. Він також наголосив, що Україна виступає за повне виконання усіх шести пунктів Плану з урегулювання конфлікту, запропонованого Президентом Франції Ніколя Саркозі. Також учора до Грузії прибула делегація представників партії «Наша Україна» на чолі з головою партії В'ячеславом Кириленком.

ПАКИСТАН

Президент прийняв присягу

Президента Пакистану Асифа Алі Зардарі приведено до присяги. Церемонія, якою керував глава верховного суду Хамід Догар, відбулася в президентському палаці в Ісламабаді, **передає ІТАР-ТАКС**. Опозиційні керівники фракцій Пакистанської мусульманської ліги Чоудрі Шуджат Хусейн і Наваз Шариф відмовилися взяти участь у заході.

У перший закордонний візит Зардарі поїде наступного тижня до Китаю. На переговорах він має намір обговорити, зокрема, співробітництво в галузі ядерної енергетики. А також Зардарі візьме участь у церемонії закриття в Пекіні Паралімпійських ігор.

ФОТОФАКТ

У столичному парку імені Т. Шевченка відбулася презентація нових автобусів та тролейбусів.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Правоохоронці шукають ртутне джерело

У селі Немичинці Хмельницького району протягом кількох останніх днів місцевим жителям траплялися незвичні знахідки. Спочатку діти знайшли гумову ємкість, в якій було майже 900 грамів ртуті. Тільки-но фахівці з МНС вилучили її, в одній із сільських осель виявили інший пакунок із ртуттю. Останній довелось вилучати з території місцевого підприємства електромереж. Хто «посіяв» по селу небезпечний метал і де його джерело, поки що невідомо. Розслідування у цій справі триває.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

На Луганщині згоріло сім дерев'яних електроопор

Декілька населених пунктів у Луганській області залишилися без електропостачання через те, що минулими вихідними енергетики не дорахувалися семи дерев'яних опор електропередач. Вони згоріли внаслідок пожеж і підпалів стерні. Але найбільше «Луганське енергетичне об'єднання» потерпає від розкрадань. Причому, за словами генерального директора підприємства Віталія Цадо, крадіжки майна останнім часом навіть набули певної географії. У Старобільському районі, наприклад, переважно крадуть металеві кути, у Красному Лучі — провід, а в населених пунктах, що межують із Донецькою областю, — трансформаторне масло. Через крадіжки і пожежі ЛЕО недопоставило споживачам 24 МВт електроенергії.

Вл. інф.

Ми пропонуємо оголосити нелегалам амністію,

а експерти Ради Європи — звернути увагу на права мігрантів

МВС пропонує оголосити нелегалам амністію. Про це заявив міністр внутрішніх справ України Юрій Луценко у доповіді на 8-й Європейській міністерській конференції Ради Європи з питань міграції, що завершилася у Києві. Тож невдовзі іноземців, які незаконно живуть та працюють в Україні, можуть закликати прийти і зареєструватися. Не побоюючись застосування будь-яких санкцій.

Міністр запропонував обговорити ідею як на міжнародному, так і на національному рівні. Експерти ставляться до неї по-різному. За визнанням самого Луценка, французькі колеги радять не оголошувати масову амністію, а шукати індивідуальних підходів у кожному випадку. Тим часом учасники міністерської конференції із 47 країн дискутували про міграційну політику для всієї Європи на майбутні 5—8 років. Віце-президент Парламентської асамблеї Ради Європи Корін Йонкер наголосила на тому, що дотримання прав людини у цій сфері дуже важливе. «Міграція чинить тиск на суспільство. Але варто пам'ятати, що мігранти є джерелом не лише проблем, а й багатьох можливостей», — **заявила віце-президент ПАРЄ «Голосу України»**.

До речі, наші сусіди поляки теж оголошували амністію для нелегалів. «Цю акцію не можна порівняти з амністією, яку проводили в Іспанії та Італії, де приходили сотні тисяч осіб, — **розповів «Голосу України» заступник державного секретаря, міністр внутрішніх справ Польщі Пьотр Стаханьчик**. — Під час першої амністії дозвіл на проживання отримали близько 3,5—4 тисяч осіб, а другої — півтори тисячі. Варто зазначити, що ми їм дали дозвіл проживання на один рік, після якого більшість з них знову стали нелегалами».

А на підсумковій прес-конференції шведський міністр з питань міграції та політики надання притулку Тобіас Біллстром заепвнив: «Питання міграції і, зокрема нелегальної, будуть пріоритетними під час головування Швеції в Раді Європи». Проте це не означає, що нелегалів у Європі радо вітатимуть. Передусім треба розділяти нелегальну міграцію і легальну, радить пан Біллстром. «Тепер нам потрібно більше уваги приділяти легальній міграції, тобто створенню безпечніших шляхів для людей, які хочуть приїхати на Захід на роботу», — сказав він.

Учасники конференції ухвалили підсумкову декларацію, яка містить план дій із вдосконалення міграційної політики Європи. «Мабуть, уперше в такому європейському документі, який підписали 47 країн, міститься заклик посилити процес інтеграції мігрантів у суспільство», — наголосив генеральний директор Директорату соціальної єдності Ради Європи Олександр Владиченко. Документ закликає боротися з расизмом і ксенофобією стосовно мігрантів та їхніх сімей. Особливому захисту підлягатимуть жінки, діти та мігранти похилого вік. Водночас члени Ради Європи взяли на себе зобов'язання боротися з таким явищем, як нерегульована міграція. Йдеться про посилення відповідальності роботодавців, які приймають на роботу людей без документів, та посилення роботи відповідних інспекцій, — пояснив Олександр Владиченко.

Ганна ЛУКАНСЬКА,
Тетяна ПАСОВА.

Проте це не означає, що нелегалів у Європі радо вітатимуть

На Хмельниччині за наслідками прокурорських перевірок упродовж півтора року виявлено більше десяти тисяч порушень земельного законодавства

➤ стор. 9

За прогнозом Міжнародної ради із зерна, з України буде вивезено близько 4 мільйонів тонн ячменю — майже третину зібраного в нашій країні врожаю цієї культури

З ПОШТИ

«Сахарный Донбасс увял и угас...»

Такі малюють картини саблуки, гайдуцькі, безуглі — дух захоплює! Тільки ця манілощина навряд чи коли втілиться в життя.

Якщо при радах плани з сільгоспу виконували на 60—70 відсотків, то за капУкраїну й говорити нема чого!.. Замість 13 тисяч великих механізованих сільгосппідприємств ми одержали 6,5 мільйона дрібних хазяїв, які не знають, кому «всучити» свій пай, а тому 5 мільйонів гектарів уже занедбані й не обробляються. Упевнений: через 5 років ми не будемо мати 80 мільйонів тонн зернових, як нас нині запевняють...

Зараз висилаю: «Про цукор». Хотілося б зібрати все, що написано про село, і видати книжечку, але пенсійні статки не дають змоги зробити це. Бажаю успіху!

«Сахарный Донбасс
Увял и угас,
С той поры, как зверь
К нам вломился в дверь!
Капитал-метла
Вымела дотла
Все с наших полей
До самых корней,
Что «не так растет»,
И не то дает.
Оному в карман,
Чтоб царь-атаман
Мог всегда в пути,
Расти и цвести!..»

Степан ОРЧАНСЬКИЙ.
Дніпропетровська область.

Солодкий пісок подорожчає

На Вінниччині цьогоріч переробляти буряки планують 14 із колишніх 38 підприємств

ВРОЖАЙ

Перший на Вінниччини новий сезон цукроваріння розпочав Томашпільський цукрозавод. Підприємство входить до складу агрофірми «Зелена долина», де у дванадцяти господарствах буряки вирощують на площі п'ять тисяч гектарів. Як пояснив генеральний директор агрофірми Роман Мазур, цукристість коренів нині — 14 відсотків, на два відсотки вища, ніж на цей період минулого року. Погода стоїть гарна. Ці два чинники стали основними у прийнятті рішення про початок роботи цукроварні.

Протягом доби в Томашполі переробляють дві тисячі тонн коренів. Це навіть більше планової потужності підприємства — вона становить 1850 тонн буряків. Підвищити показник переробки вдалося за рахунок якісного ремонту і реконструкції заводу. Понад 500 тонн солодких кристалів видає нині «на-гора» це підприємство. На кагатних полях запас буряків — на шість діб. Навіть якщо піде дощ, завод не припинить роботу.

Через три-чотири дні розпочнуть варити солодкий пісок на Крижопільському цукрозаводі. Керівники названих підприємств порушили питання про збільшення квоти на виробництво цукру. З такими ж проханнями звернулися до МінАП представники Гайсинської, Жданівської та Юзефо-Миколаївської цукроварень.

— Частково це питання буде вирішено за рахунок перерозподілу квот, виділених для Барського і Степанівського цукрозаводів, — каже виконавчий директор обласної асоціації «Поділляцукор» Микола Береговий. — Ці підприємства не працюватимуть у нинішньому році. Але квоту отримали. І навіть буряки мають. Степанівський завод, приміром, посіяв їх тисячу гектарів. Але власники цукроварні вважають, що такий запас коренів не принесе економічної вигоди, тому й прийняли рішення не запускати підприємство.

274 тисячі тонн — саме стільки цукру передбачено квотою на нинішній виробничий сезон для підприємств краю. За прогнозами, «цукровий Донбас» може видати «на-гора» таку кількість солодких кристалів, незважаючи навіть на істотне скорочення площ під буряками. Урожай збирають із 64 тисяч гектарів, торік цукристі вирощували на 102 тисячах гектарів.

— Дуже солодкі буряки цьогоріч, — уточнює Микола Береговий. -У середньому цукристість становить 16 відсотків, тоді як торік на цей час її показник був на три відсотки нижче. Якщо дозволить погода зібрати урожай, а виробничники максимально «візьмуть» цукор, то можна сподіватися на отримання 274 тисяч тонн кристалів. Щоправда, минулоріч із площі 102 тисячі гектарів мали 303 тисячі тонн цукру.

Торішній цукор дотепер залежується на заводських складах. Його залишилося ще 70 тисяч тонн, тоді як річна потреба регіону становить заледве 50 тисяч тонн.

«Красна» ціна на цукор нині — 3 гривні за кілограм. А собівартість — майже 3,5 гривні. Тому й залежується солодка продукція. Держрезерв, Аграрний фонд дуже мляво реагують на всі пропозиції придбати цукор. Ще з минулого року область порушує питання про його продаж у державний запас хоча б по 3,6—3,7 гривні за кілограм. Адже це потрібно для подальшого розвитку галузі. Якщо не вдасться реалізувати залишки цукру, на наступний рік посівні площі під буряками стануть ще менші.

Віктор СКРИПНИК.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

ПРОГНОЗ ЕКСПЕРТА

Варять менше, а споживання зростає

Андрій Гижко, начальник управління економіки Вінницької облдержадміністрації:

— Вартість цукру може зрости насамперед через скорочення виробництва солодких кристалів. Їх зварять менше порівняно з попередніми роками не лише в нашому регіоні, а загалом у державі. Так збіглось, що країни Євросоюзу теж не додадуть споживачам солодких кристалів. Одне слово, намічається світова тенденція скорочення виробництва цукру. За прогнозами, у світових масштабах його вироблять менше на 8 мільйонів тонн. Водночас споживання цієї продукції зростає. Не дивно, що вже підвищилися ціни навіть на цукор-сирець (на 23 відсотки). Подорожчав і цукор з буряків.

Звісно, якщо прогнози збудуться, цукор, як кажуть, підметуть до останнього кристалика. Тим часом нині виробники зазнають збитків від нереалізованої продукції. У них немає можливості повернути банківські кредити, не вистачає коштів на ремонт заводів. Благо, що цукор хоча б не псується під час тривалого зберігання.

Нам нічого протиставити

Худобу в сільгосппідприємствах

ПЕРСПЕКТИВА

Улітку, коли всі тільки й говорили про приборкання інфляції, голова Житомирської облдержадміністрації Юрій Забела теж провів прес-конференцію на цю тему, під час якої зачитав свіжі дані моніторингу цін, підготовлені управлінням економіки. Коли дійшов до графи «ковбаса варена», не зміг втриматися від іронічного коментарю: як це ковбаса може коштувати вдвічі дешевше за м'ясо — з чого ж вона тоді зроблена?

Через деякий час до цієї теми повернувся заступник голови ОДА Ігор Орлов. Він повідомив, що в одному із супермаркетів Житомира було взято на аналіз десять видів ковбасних виробів. У восьми з них експерти взагалі не знайшли м'яса. Основна складова — генетично модифіковані продукти.

У в. о. голови правління ВАТ «Коростенський м'ясокомбінат» Юрія Каракая був цього разу зовсім не той настрій, як у листопаді минулого року під час попередньої зустрічі. Тоді він розповідав, що підприємство оновлюється, модернізується, нарощує обсяги, а головна проблема — нестача кваліфікованих кадрів. Тепер повідомив: чисельність працюючих зросла майже на 40 відсотків. Та от біда: доведеться їх, мабуть, скорочувати. Більше того, перед комбінатом маячить перспектива тимчасової зупинки. Підприємство створило 18 фірмових магазинів, але сьогодні їх полиці напівпорожні.

— Ситуація з сировиною катастрофічна — вона закінчується, — бідкається Юрій Каракай.

Виявляється, починаючи з травня ця проблема з кожним місяцем стає дедалі гострішою. Якщо в липні комбінат був забезпечений сировиною на 37 відсотків, то в серпні — лише на 5 відсотків до потреби. При цьому за сім місяців він переробив майже 10 тисяч голів худоби. А в Коростенському районі її лише близько шести тисяч. Щоб працювати рентабельно, саме стільки потрібно на квартал.

— Ми не хочемо випускати продукцію з імпортної сировини. Вже хоча б тому, що за дешевими цінами з-за кордону до нас завозиться не м'ясо у звичному розумінні цього слова, а специфічна суміш м'яса і жирів, — каже Юрій Каракай.

Житомирщина — в першій п'ятірці за поголів'ям ВРХ в Україні, Коростенський район — серед лідерів в області. Але у 80-х роках тут було 23 тисячі голів, тепер мало не в чотири рази менше. Чи можна власними силами швидко наростити поголів'я? Тут типові для поліських районів біди. Техніка відпрацювала два з половиною або й три амортизаційні періоди, врожаї зернових невисокі — від них годі чекати великих прибутків, сівозміна звелася до «жито—овес, жито—овес». Не до тваринництва, аби гроші знайти, щоб солярку купити й поле засіяти. А на додачу — гостра нестача кадрів у сільгоспвиробництві. Колись тут у колгоспах працювали до 13 тисяч людей, тепер залишилися 700 на 34 сільгосппідприємства різної форми господарювання. На промислових підприємствах району платять і по три тисячі гривень, в аграрному секторі — копійки. Залишаються ті, хто більше ніде влаштуватися не може.

А виробництво яловичини — найзбитковіша галузь (торік 40,8 відсотка зі знаком мінус) загалом по країні. Заступник голови Коростенської райдержадміністрації Дмитро Рабін констатує: поголів'я має низький генетичний потенціал. Для його відгодівлі треба затратити більше кормових одиниць, більше коштів, ніж для високоякісної племінної худоби:

— То тільки в теорії бичка можна відгодувати до 400 кілограмів за півтора року, а насправді потрібно вдвічі більше часу.

Саме в занедбаності племінної справи, відсутності сучасних технологій бачить він корінь проблеми. До речі, вже декілька голів облдержадміністрації повторюють один за одним, що майбутнє Полісся — то м'ясне скотарство, бо на зерні воно ніколи не розбагатіє. Але всі розуміють і те, що без вагомого вкладення коштів, без сприяння держави ця галузь розвиватися не буде.

— Двадцять років тому в Україні було майже 26 мільйонів голів, тепер залишилося близько 5 мільйонів, — зазначає Олександр Руденко, експерт Всеукраїнського об'єднання виробни-

ФАКТ

За повідомленням прес-служби Північного регіонального управління Державної прикордонної служби України, у чотирьох пасажирів автобуса, який повертався з Польщі через пункт пропуску «Ягодин», вилучено контрабандну продукцію — понад 330 кілограмів ковбас та сосисок, 121 кілограм копченого бочка та 212 кілограмів сальтисону, понад 4 сотні жерстяних банок з м'ясними консервами, а також 300 кілограмів смальцю.

Битва за межу

СИТУАЦІЯ

Класична для української літератури тема змінює масштаби. Інтерес до землі давно переріс сварку за межу між двома сусідами. Чорноземом цікавиться великий капітал. Селянину дедалі важче втримати свої невеликі паї, коли хтось готовий купити тисячі гектарів. Оскільки процес не визначений до кінця законодавчо, махінацій навколо гектарів дедалі більше.

На Хмельниччині за наслідками прокурорських перевірок упродовж півтора року виявлено більше десяти тисяч порушень земельного законодавства. Реакція на таке беззаконня — понад тридцять кримінальних справ, розгляд майже трьохсот приписів та подань, задоволення близько чотирьохсот протестів, десятки протоколів про корупційні діяння. До відповідальності притягнуто понад шість із половиною сотень посадових осіб.

Це морально-юридичний аспект проблеми. Що ж до матеріального, то правоохоронцям удалось відшкодувати понад три мільйони гривень, причому більше половини цієї суми повернуто до бюджету. А понад дві тисячі гектарів землі, яка незаконно використовувалась, було повернуто справжнім власникам. Цифри вражаючі. Але це лише частина беззаконня, що твориться у земельних відносинах. Ласим шматком виявився цей економічний сектор, а тому спроби захопити частину пирога, причому якомога більшу, не припиняються. Прокурори б'ють тривогу: чому більшість виявлених порушень — це саме їхня ініціатива? Чому ж мовчать інші державні органи контролю? І де місцева влада, законодавчо наділена чималими правами для запобігання таким злочинам? А тим часом «земельні» зловживання місцевих чиновників стали чи не найбільш розповсюдженим порушенням.

Приклади довго шукати не треба. З легкої руки посадових осіб у одному з районів краю було підроблено протоколи професійної комісії, які дали право на незаконне рішення про передачу в оренду земельних ділянок для ведення фермерського господарства. Якби не прокурорське втручання, майже дев'яноста гектарами землі, загальна нормативна вартість яких — майже 800 тисяч гривень, уже користувався б новоспечений фермер.

Та цього не сталось. Незаконно одержані площі повернуто до земель запасу. А стосовно посадових осіб порушено кримінальну справу, що після розслідування передана до суду. Але й такий фінал не зупиняє чиновників. В іншому районі на підставі фальшивих документів адміністрація віддала під фермерське господарство державну землю, вартість якої становила близько 340 тисяч гривень.

> «Земельні» зловживання місцевих чиновників стали чи не найбільш розповсюдженим порушенням.

Таких прикладів правоохоронці можуть навести чимало. Різниця хіба що в апетитах: хтось обмежувався кількома незаконними гектарами, а хтось зазіхав на сотні й тисячі. Але в більшості випадків руку до цих злочинів вправно докладають представники влади. Їх підписи та печатки коштують немало. В одному з приміських сіл сільський голова вимагав від підприємця 50 тисяч доларів за погодження місця розташування невеликої земельної ділянки. 10 тисяч він отримав. А разом з ними й кримінальну справу. Її розглядає суд, а голова перебуває під вартою.

Як тільки мова заходить про землю, деякі чиновники перестають бачити реалії. Як інакше пояснити те, що колишній керманич одного з районів видав розпорядження про передачу в оренду земельної ділянки водного фонду, на якій розташовані ставки державного підприємства. Таким рішенням землі були просто вилучено в державного підприємства на 49 років!

Прокуратура області винесла райдержадміністрації протести. Але чиновники були настільки впевнені у своїй безкарності, що просто відхилили їх. Прокурорам довелося звернутись до суду. Суд повернув таки землю й майно державному власнику.

Правоохоронці небезпідставно підозрюють, що такі порушення не поодинокі, а головне — добре замасковані. Тому боротися з ними непросто. Адже позов у згаданій справі поданий прокуратурою. Навіть їй удалось встановити справедливість не з першого разу. А що говорити про пересічного власника паю? Відстоювати не просто свої інтереси, а й первинне право на землю йому стає дедалі важче.

> Один спритник взяв в оренду майже на півстоліття кілька гектарів із природного парку. Інший намагався «погосподарювати» на 145 гектарах орендованого лісу.

Інколи доходить до того, що органи виконавчої влади та місцевого самоврядування незаконно надають в оренду землі природно-заповідного, історико-культурного, лісогосподарського призначення та водного фонду. Так, один спритник взяв в оренду майже на півстоліття декілька гектарів із природного парку. Інший орендар намагався «погосподарювати» на 145 гектарах орендованого лісу. Ліс було захаращено, з'явились самовільні вирубки.

Прокуратурі навіть довелось подавати позовну заяву про скасування дозволу на... зняття й перенесення грунтового покриву земельної ділянки. На думку правоохоронців, такий дозвіл був отриманий з порушенням вимог земельного законодавства, без відповідних документів. А в результаті з кількох гектарів було знято родючий шар грунту. Історія уже знає такі приклади. Але ж тоді чорнозем вивозили від нас окупанти. А тепер над своєю землею знущаємось ми самі.

Звичайно, вона мовчки стерпить і це. Але чим віддячить завтра? Кому родитиме? Для кого приноситиме достаток? Відповіді на всі ці запитання чималою мірою залежатимуть від того, наскільки чесно й законно зуміємо сьогодні розпорядитись землею.

Ірина КОЗАК.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

контрабандним сосискам

геть повирізали

ків м'яса і м'ясопродуктів «Укрм'ясопродукт». — Якщо скорочення й далі триватиме нинішніми темпами, то, за нашими підрахунками, до 2021 року складеться така ж ситуація, як із газом: на три чверті залежатимемо від імпорту, а він дорожчатиме, бо зростатиме попит на м'ясо у країнах Азії, які бурхливо розвиваються.

Ми розробили програму нарощування поголів'я. Звісно, ситуацію не можна змінити швидко. Найбільш реалістичним підходом є імпорт не м'яса, не м'ясопродуктів, а генетичного потенціалу задля створення власної сировинної бази. Тобто потрібно мати достатньо поголів'я. Для відродження галузі піде до десяти років. Якщо вже тепер не візьмемося за розв'язання цієї проблеми, то криза тільки поглибиться.

Ситуація в Росії схожа, до того ж там залежність від імпорту ще більша. Тому в РФ взялися за здійснення програми відродження тваринництва, розрахованої на п'ять років; на це виділяють понад два мільярди доларів. Через систему «Росагролізингу» сільгосппідприємствам передбачено надати нове обладнання, розраховане на вирощування 170 тисяч голів ВРХ, — щоб відгодівля велася за сучасними технологіями. Запроваджено пільгові умови для ввезення племінної худоби. Купують її в Австралії, Чехії, Канаді, Франції, до того ж як молочного, так і м'ясного напряму. Російська влада чудово розуміє, що це створить додаткові робочі місця, стане поштовхом для розвитку рослинництва.

У нашій державі далі розмов справа не пішла. А самим м'ясокомбінатам створювати для себе сировинну базу не під силу. У зв'язку з тим, що росіяни уклали великі контракти, ціна на племінної худоби на світовому ринку підскочила з трьох до чотирьох тисяч доларів за голову. Уявляєте, які це затрати потрібні, щоб створити відгодівельний комплекс?!

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

Забивають корів та свиней, бо взимку їх не про годувати

«Райспоживспілка продає приміщення (скотобійний пункт)» — такі оголошення не рідкість в Інтернеті чи на сторінках обласних газет. На Львівщині справді сутужно з м'ясом, тому реалізуються і різниці, і ковбасні цехи. А у ВАТ «Пустомитим'ясо», яке вже місяць не працює через відсутність сировини, 80 чоловік опинилися перед перспективою залишитися без роботи.

Щороку в області зменшується поголів'я великої рогатої худоби. Лише торік вирізали 120 тисяч телят. До того ж ситуація погіршилася паводком, від якого постраждало 9 районів області, де майже повністю втрачено кормову базу. Простіше кажучи, взимку скотину годувати буде нічим, і селяни від безвиході ріжуть корів та свиней.

Звичайно, збільшення урядом з 1 серпня дотацій сільгоспвиробникам за реалізацію худоби, зокрема за молодняк великої рогатої худоби, з 1,9 до 2,9 гривні за кілограм живої ваги — довгожданий крок. Однак далеко не достатній. «Потрібно п'ять років інтенсивно розвивати це господарство, зокрема через збільшення дотацій уряду, інакше ми поступово втрачатимемо позиції в питанні продовольчої безпеки. Адже коли в країну завозиться понад 30 відсотків того чи іншого важливого продукту, це має викликати занепокоєння», — підкреслює заступник голови Львівської облдержадміністрації з питань розвитку АПК Іван Стефанишин.

Крім того, занепад тваринництва — одна з причин безробіття та бідності на селі.

Ірина ЄГОРОВА.

Львівська область.

Сумщина готується до проведення в регіоні IV Міжнародного економічного форуму «Інвестиції. Партнерство. Розвиток» *(Укрінформ)*

За даними Мінсім'ямолодьспорту, упродовж восьми місяців українці усиновили 1387 дітей–сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування *(Укрінформ)*

КРИМІНАЛ

ЖИТОМИРЩИНА

Убив за борг у десять гривень

25-річного жителя одного із сіл Коростенського району затримано за підозрою у вбивстві 82-річного односельчанина. Почалося з того, що хлопець продав старому колесо від велосипеда, оцінивши його у 40 гривень. Той заплатив 30 гривень, пообіцявши віддати десятку згодом. Пізно ввечері, добре «підкріпившись» горілкою, молодик згадав про це і пішов забирати борг. Виник конфлікт, пізній гість завдав старому кілька ножових поранень, що виявилися несумісними з життям. Залишається додати: незважаючи на молодий вік, затриманий уже має за плечима дві судимості за скоєння крадіжок.

Контрабандистки позбулися машини

Тринадцятилітній хлопець управляв кіньми, а за возом їхав «Фольксваген-Транспортер», завантажений сумками з товарами широкого вжитку — одягом, взуттям, білизною. Дві громадянки Білорусі, які сиділи в машині, сподівалися, що ніч допоможе їм потрапити в Україну непомітно, але їх затримав патруль застави «Копище». За рішенням суду жінки відбули добу арешту, після чого їх повернули на батьківщину, а підлітка передали батькам, які мешкають у селі Копище Олевського району Житомирщини. Товар і транспортні засоби конфісковані.

Олексій КАВУН.

СУМЩИНА

Правоохоронці просять розкрити таємницю баби Валентини

Майже півроку сумські правоохоронці встановлюють особу невідомої літньої жінки. За словами свідків, одного дня старенька близько опівночі до воріт Софроніївського монастиря, що в Путивльському районі, підкинула молода пара на іномарці. Зупинивши автівку, висадили її і хутко розчинилися в нічному мороці.

У жінки майже відсутня пам'ять. Реагує невідома на ім'я Валентина та інколи незв'язно розповідає про Київ. За висновками лікарів, старенька страждає на розлад розумової діяльності, тому нічого про себе та свою рідню розповісти не може.

Наразі втаємничена жінка перебуває у психіатричному відділенні Глухівської спецлікарні. Сумські правоохоронці звертаються до всіх, передусім мешканців столиці та Київської області, з проханням повідомити будь-яку інформацію стосовно невідомої.

Телефони в Сумах: 283-222 та 222-188.

Владислав ЖМУРКОВ.

Відпочивають, слухаючи тишу

Ось і настав оксамитовий сезон для любителів сільського «зеленого» туризму. Лагідне сонечко пестить у саду червонобокі яблука та жовтаві груші. Свіжий вітерець хитає кетяги калини, куйовдить листя верб над притихлою річкою. Десь далеко за селом чути перегуки пастухів, на обійсті — поважне «га–га» гусей, скрип колодязних цямрин. Кругом панує умиротворення і спокій. Оце і є справжній рай для тих, хто прагне відпочити від щоденного нервового напруження, надокучливого міського гамору.

Хата під мальвами

На просторому дворищі палахкотять духмяні чорнобривці, розкішні жоржини, а у затінку, під навісом, сушаться у вінках золотава цибуля та білястий часник. Насипом лежать викопана на городі картопля, бокаті жовтогарячі гарбузи.

Господиня агросадиби «Мальва» 36-річна Валентина Чепурна збирає на грядці доспілі помідори, зрізає головку капусти, кладе до кошика зелені гілочки петрушки, кропу, базиліку і прямує до літньої кухні готувати вечерю для своїх гостей.

— Оля і Сергій приїжджають до нас на відпочинок не перший сезон, — розповідає, вправно і швидко шаткуючи капусту. — Живуть вони у Донецьку. Робота у них дуже серйозна, пов'язана з комп'ютерними технологіями. Тож, кажуть, дуже стомлюються і весь рік мріють, коли знову приїдуть до нас у Худяки. Щоб спати у старовинній хаті, бачити у шибку зоряне небо і... слухати тишу, — посміхається Валентина і через мить веде показувати світлицю, що припала до душі донеччанам.

В оселі, котра дісталася Валі та її чоловіку Володі від бабусі, долівка встелена пахучими травами. Піч розмальована барвистими павичами та квітами. У кутку стоїть прядка. На стінах гаптовані рушники, на ліжку — гора вишитих подушок. Вони, звичайно, для колориту, бо гості люблять спати на твердому, каже Валентина і ділиться своїм «ноу-хау» щодо оздоровлення «городських».

Валентинині рецепти прості, але дуже корисні. Особливо вони підходять тим відпочивальникам, котрі хочуть «почиститися» і схуднути. У червні господиня пропонує бажаючим «посидіти» на полуниці, у липні — на малині, ожині, смородині. Тим, хто має камінці у нирках чи у жовчному міхурі, — на огірках. У серпні лікуються динями та кавунами, а у вересні-жовтні — виноградом, якого у Чепурних аж 35 сортів. Оплата за таку смачну і корисну дієту — з проживанням, сніданками та вечерею — 75 гривень за добу.

Захоплюється Валентина вирощуванням лікарських трав, екзотичних рослин. «Ось рости канупер-оберіг, — хвалиться. — А це — шавлія, рута, живокіст. В'єтнамський кабачок виріс завбільшки з відро. Віддам його синові Владику у школу на свято врожаю. Хто з гостей бажає насушити собі зілля на чай чи заготовити на зиму фруктів-овочів — будь ласка, все це у нас передбачено».

Поміняти Худяки на Канари — нізащо!

У Світлани Сорокопуд, яка також займається обслуговуванням «зелених» туристів, по-своєму привабливий будинок. Разом з чоловіком, Анатолієм, вони переобладнали його під міні-готель на кілька напрочуд затишних, комфортних кімнат. Є в оселі всі «європейські» зручності: чудова ванна кімната, гаряча вода, туалет. Світлана гарний дизайнер і кожен куточок будинку оформила з великим смаком та вишуканістю. Як і її колега-односельчанка Валентина Чепурна, господиня цього туристського «раю» кохається у квітах. Тільки одних різнокольорових фіалок у неї 15 видів! А ще Світлана знана народна майстриня. Її симпатичні ляльки-мотанки гармонійно вписалися в інтер'єр помешкання, додали йому самобутності і виразності.

Цього сезону, як і минулого, на відпочинок до Сорокопудів прибув пенсіонер з Ізраїлю Іосиф. Чоловікові дуже подобаються Худяки, мальовниче придніпровське село, щирі, гостинні люди, смачні, натуральні харчі. Він, каже, нізащо не проміняє цю сільську ідилію на «якісь Канари». Разом з господарем Іосиф ходить на риболовлю, мандрує човном по річці, купається у тихих затоках. Ввечері полюбляє посидіти разом з Світланою, Анатолієм та їх родичами за святковим столом, послухати українських пісень...

— До нас у Худяки, — з гордістю ділиться господиня ще однієї агросадиби і заодно виконавчий директор громадської організації «Агенція сільського розвитку» Марія Євтушенко, — приїздять на відпочинок з Києва і Харкова, з Санкт-Петербурга і Москви. Ось щойно провели цілу групу москвичів, які займаються йогою. Жили спортсмени у наметах на дніпровському острові, а вегетаріанське харчування господарі доставляли їм човном. Таких заїздів з Росії протягом сезону було кілька. Ми мали канадський грант і за його кошти створили веб-сторінку, надрукували повнокольорові проспекти. Тому з кожним роком у нас розширюється мережа садиб сільського туризму і збільшується потік гостей, — завершила розповідь натхненник і організатор «зеленого» проекту Марія Іванівна.

ЗАМІСТЬ ЕПІЛОГУ

— На Черкащині, — поінформував голова обласної організації спілки сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні Василь Томіленко, — створено понад 70 агроосель. Крім Черкаського району, де завдяки енергії і завзяттю Марії Євтушенко співпрацюють з іноземними програмами, у решті агросадиб області все тримається на голому ентузіазмі. Відсутність стартового капіталу гальмує активний розвиток цього перспективного для села бізнесу. У районних центрах зайнятості, котрі певною мірою опікуються зеленим туризмом, можуть лише надати одноразову допомогу по безробіттю для започаткування власної справи. Однак цього замало, щоб впорядкувати житло для туристів. У сільських будинках часто немає ні водогону, ні газу, ні інших вигод, до яких звикли потенційні гості. Банківські кредити «захмарно» дорогі для селян.

Тож, коли Верховна Рада ухвалить відповідний закон про розвиток сільського туризму, — зробив висновок Василь Томіленко, — тоді необхідно негайно відкривати спеціальну програму кредитування приватного туристичного підприємництва на селі. І великий «чумацький» віз зеленого туризму, врешті, рушить з місця.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: Валентина Чепурна (зліва) разом з подругою Ларисою Щасливець на своїй агросадибі.

Фото автора.

Спершу буде п'ять сімей

У Гадяцькому районі відкрито будинок сімейного типу на базі колишнього інтернату. Під одним дахом у чудових сучасних кімнатах житимуть п'ять сімей, де виховуватимуться 50 дітей-сиріт. Випадок у місті взагалі унікальний, адже для доброї справи використали приміщення колишнього інтернату. На перепрофілювання споруди, закупівлю меблів та інші витрати — а це більш як півмільйона гривень, гроші виділили державні службовці Полтавської області, котрі перерахували по одноденному (а в деяких випадках і більше) заробітку. Спочатку в будинку сімейного типу мешкатимуть дві сім'ї, згодом їх кількість збільшать до п'яти.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

На знімку: голова Полтавської ОДА Валерій Асадчев під час відкриття будинку сімейного типу.

Фото надано управлінням інформації Полтавської ОДА.

Тільки одних різнокольорових фіалок у неї 15 видів!

Тут народжуються філософи і священики

Селище Стара Вижівка, що на Волині, відсвяткувало п'ятсотлітній ювілей

Ще задовго до святкування у Старій Вижівці свого півтисячоліття багато хто у Ковельському районі вже знав про цю непересічну подію та готувався до неї. І ми не здивувалися, коли нашу машину, в якій добиралися в це історичне селище, зупинив постовий ДАІ. Дізнавшись про мету нашої поїздки, сержант козирнув і з посмішкою сказав: «Напевно добрий буде празник, коли туди ще з п'ятниці гості збираються». На святковий лад налаштовувала й інша добра прикмета: день у Луцьку розпочався зливою, в Ковелі небо затягнули хмари, в Старій Вижівці сяяло сонце.

Стара Вижівка невелике селище. Населення трохи більше п'яти тисяч чоловік. Та на відміну від деяких навіть значно більших міст, має чимало лише йому властивих ознак. На площі перед будинком райради і райдержадміністрації красується пам'ятник архістратигу Михаїлу — покровителю містечка. Біля нього і відбувалися головні ювілейні дійства.

А почалося свято врочистим богослужінням у місцевому Свято-Преображенському храмі УПЦ за участю єпископа Володимир-Волинського і Ковельського Никодима та архієпископа Рівненського й Острозького Варфоломія. Останній, між іншим, десять років був настоятелем храму в Старій Вижівці. Зі Старовижівщиною пов'язана доля ще однієї духовної особи, уродженця села Галина Воля митрополита Луцького та Волинського Ніфонта. Настоятелька Зимненського Святогірського Свято-Успенського монастиря ігумена Стефанія теж з цих країв. Її рідне село Залуття дало Україні кілька десятків священиків.

У програмі свята передбачено було чимало подій, які надовго запам'ятаються краянам. Це і відкриття пам'ятного знака на честь 500-річчя першої писемної згадки про Стару Вижівку, і спецпогашення ювілейної марки, і спортивні змагання, і концерт аматорських колективів. Відбувся також традиційний фольклорний фестиваль «Мелодії і барви Старовижівщини». А ще кожна сільська рада на вулиці пропонувала перехожим щедрі частунки, показувала роботи народних майстрів. А співи й танці, привезені сюди фольклорними колективами, надавали святу особливого колориту.

Щодо урочистостей, то промови не стомлювали людей, бо були щирі й короткі. Надзвичайно багато було вручено грамот і подарунків. Приємно, що орденом УПЦ Святого Іллі Муромця нагороджено і давнього приятеля нашої газети, директора Старовижівського держлісгоспу, заслуженого лісівника України Петра Сахарука. Щирі слова вітань ювілярам висловили багато почесних гостей свята: голови обласної ради Анатолій Грицюк і облдержадміністрації Микола Романюк, народний депутат України, уродженець Старої Вижівки Володимир Карпук. Запрошую до слова народного обранця.

— Збентежений зустріччю з рідним селищем, з людьми, яких знаю ще з дитинства, — каже Володимир Георгійович. — Я на землі, де народилися мої діди, прадіди. Це духовно багатий край. Визначний його дослідник Олександр Цинкаловський у виданні 1984 року у Вінніпезі (Канада) книзі «Стара Волинь і Волинське Полісся» відзначав, що в кожному селі Старовижівщини обов'язково була церква. Оця повага до духовності спонукає місцевих жителів до роздумів, до віри, до Бога. Тож не дивно, що наш край одарував Україну багатьма священиками, що тут кілька століть діє Мильцівський чоловічий монастир.

22-й рік очолює місцеву громаду селищний голова Старої Вижівки Микола Залевський.

Селище інтенсивно розвивається. Нині в селищній раді лежить 320 заяв на виділення ділянок під забудову. Такого будівельного ажіотажу Стара Вижівка ще не знала. Вже наступного року відновимо спорудження багатоповерхівок, які не вели з 1992 року. Плануємо впорядкувати проспект Молодіжний, відкрити фонтан у центрі селища, продовжити роботи з реконструкції каналізації, водогону, ремонту дорожнього покриття. До речі, селище має 80 вулиць і провулків довжиною 33 кілометри. Приємно спостерігати, як зростає добробут населення, змінюються його підходи до життя. Пригадую, ще кілька років тому багато жителів селища під вікнами садили цибулю, петрушку, кріп, сьогодні — вирощують квіти. У Старої Вижівки, переконаний, хороше майбутнє.

...До пізнього вечора не стихали в селищі пісні, а коли стемніло, небо над ним спалахнуло вогнями святкового феєрверку. З ювілеєм тебе, поліське селище, щастя твоїм працьовитим, щедрим душею людям!

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: стрічку на пам'ятному знакові на честь 500-річчя Старої Вижівки перерізає найстаріша жителька селища — 92-річна Ольга Арсентіївна Денисюк.

Фото автора.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Вижва (сучасну назву Стара Вижівка селище отримало 1946 року, а до цього називалося Стара Вижва) вперше згадується 1508 року, як село князів Івана та Василя Сангушків. Поштовхом для розвитку села стало будівництво в 70-х роках XIX ст. залізниці Ковель—Брест. 13 квітня 1957 року Указом Президії Верховної Ради УРСР селу було надано статус селища міського типу. Сьогодні його загальна площа забудови сягає 623 га, усього дворів — 1498.

Знижки на хліб — сезонні, а зростання вартості його — постійне...

Три погляди на проблему

Подорожчання головного продукту харчування — хліба — на тлі рапортів про небувалий цьогорічний врожай на Хмельниччині триває.

Ось свіжий приклад. З кінця серпня один із найбільших його постачальників у краї — ТОВ «СТІОМІ-Холдинг» підняло відпускні ціни на свою продукцію. За буханець житньо-пшеничного хліба від холдингу тепер доводиться викласти вже на 27 копійок більше — 2,39 гривні. Перед тим у ЗМІ майнула новина про нові ціни Хмельницького хлібокомбінату: хлібина білого — дві з половиною гривні, чорного — 2,45. Керівник Кам'янець-Подільського відділу з контролю за цінами Лідія Бойко повідомляє «втішну» новину: місцеві хлібопекарі ще тримаються. Однак одразу й додає: зростання вартості нашого насущного не обмине нікого. Якщо є знижки — вони сезонні. А це насамперед тому, що зросла мінімальна зарплата (вона становить три відсотки у собівартості хліба). Борошно також дорожчає — вже 70 відсотків складових ціни буханця. Отож ніхто собі на збиток працювати не буде...

Про єдиний податок і місцеву статистику

Голова правління одного з найстаріших хлібопекарських підприємств Хмельниччини — кам'янець-подільського ЗАТ «Хлібокомбінат» Наталя Ляйцук вважає ситуацію нормальною та очікуваною. На комбінаті щиро прагнуть догодити споживачеві — виробляють хліб без жодних хімічних добавок, який став переможцем рейтингу «100 кращих товарів України». Але сьогодні слід замислитися не тільки над тим, як почувається споживач, котрому доводиться затягувати пасок, а й як виживатиме галузь, що його годує, каже пані Наталя.

— Ціни на газ, електроенергію постійно зростають, на бензин узагалі немає стабільної ціни. Без енергоносіїв хліба не спечеш, нікуди не доставиш. Праця пекаря — то, в основному, нічна робота, тож хочеться гідно заплатити робітникам, інакше вони просто розбіжаться. Якісна пшениця на зерновому ринку дорога, кормова ж, яка по 750—900 гривень за тонну, для хліба не годиться. **Те борошно, яке пропонує нам Держрезерв, не може задовольнити наші вимоги щодо якості, тому мусимо купувати його в комерційних структурах.**

Ті невеликі проценти, які держава дозволяє заробити хлібопекарям, дістаються дуже нелегко. На нашому підприємстві подорожчання відбулося раніше, але споживачі особливо не відчули його. Якщо був спад продажу, то недовго. Сьогодні люди хочуть їсти якісний хліб, тож копійчане зростання ціни в основному сприймають спокійно. Слід також зауважити, що ціни регулює не держава, а висока конкуренція, яка нині є в самій галузі. Споживачу є з чого вибирати. Якби ми збвинтили ціну на цілу гривню, він обходив би наш хліб стороною. Тим часом і наше підприємство потерпає від численних перевірок. На це можу сказати, що жорсткого контролю потребують не так виробники хліба (те саме і з молоком), як торгівля, ринки та магазини. Роками в державі не можуть зжити неписане правило: у нас заробляє не виробник, а перекупник. Хотілося б бути захищеним, годуючи країну, а також мати рівні умови. До прикладу, наше підприємство є платником ПДВ, який сьогодні стає дедалі важчим. Водночас деякі приватні підприємці, котрі працюють в галузі, сплачують єдиний податок, ставка якого не перевищує 200 гривень на місяць. Знаходяться такі, які просто вночі з вуличних мереж крадуть електроенергію і випікають свою продукцію, що, звісно, ніде не буде врахована. Зайдеш у магазин — полиці ломляться від різних сортів хліба та булок, тим часом статистика подає органу місцевого самоврядування інформацію: споживання хліба на душу населення у місті становить сто грамів на добу. Це ж менше, ніж у блокадному Ленінграді! Навіть дивно, як це місто ще живе.

Люди змирилися з частим подорожчанням?

Подоляни можуть дізнатися про заходи, яких вживає влада задля стримання норовистих цін, звернувшись хоча б на традиційну пряму телефонну лінію «Запитай у влади», на якій періодично чергують перші особи облдержадміністрації. Великого обурення населення через хлібні проблеми, однак, на лінію не надходить. Може, люди звикли до частих «стрибків» і змирилися? Зате багато запитань у журналістів.

За інформацією заступника голови ОДА Миколи Дерикота, керівництво області вживає заходів, щоб стабілізувати ситуацію на ринку продуктів харчування. Зокрема, на низку основних встановлено граничні цінові надбавки, які можуть застосовувати продавці. Адміністрація проаналізувала, для прикладу, розрахунки фактичної рентабельності виробництва, надані ТОВ «СТІОМІ-Холдинг». Якщо в старих відпускних цінах на ті ж сорти вона становила 0,13 до 1,51 відсотка, то в нових закладено від 4,45 до 5,60 відсотка, що не перевищує затверджений розпорядженням голови обласної адміністрації граничний рівень рентабельності виробництва хліба у шість відсотків. Аналізуючи фактичну та планову структуру роздрібної ціни на хліб, можна зробити висновок, що подорожчання відбулося за рахунок підвищення таких складових:

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

— заробітна плата та відрахування на соціальні заходи (на 45%);
— адміністративні витрати та витрати на збут (на 28%);
— паливо та електроенергія (на 12%);
— загальновиробничі витрати (на 27%);
—допоміжна сировина (на 12%).

При цьому вартість усіх сортів борошна, яке має близько 60% у структурі витрат, як у попередніх, так і планових цінах на хліб залишилась незмінною.

До речі, попереднє підвищення цін на хліб ТОВ «СТІОМІ-Холдинг» відбулося 19 лютого цього року.

Одні інспектори ціни не загнуздають

Справді, далеко не всі підприємці дотримуються вимог і за відсутності достатнього контролю та відповідних санкцій намагаються скористатися з економічних проблем. Дедалі частіше звучать пропозиції про запровадження жорсткішого покарання, аніж штраф у кілька сотень гривень. «Ми потребуємо радикальніших засобів впливу на цінову ситуацію, — заявив на колегії облдержадміністрації її голова Іван Гавчук. — Однак сьогодні будемо максимально використовувати наявні в нас засоби впливу». Він звернувся й до депутатів усіх рівнів, щоб і вони не залишалися байдужими до цієї проблеми.

«Якщо в селі декілька магазинів, а депутатів сільради, скажімо, — десять-п'ятнадцять чоловік, то, думаю, їм було б не так уже й важко організувати належний контроль у своєму населеному пункті. Бо десятком інспекторам таки нелегко охопити весь район», — вважає Іван Карлович. Громадськість, на його думку, також мала б тут не стояти осторонь.

Хліб — усьому голова, любили і люблять повторювати в нас. Безголов'я, яке ще нерідко трапляється у хлібопекарській галузі і сприяє тіньовикам та спекулянтам підміняти якісну продукцію «скоростиглими» з невідомими добавками, віриться, буде викорінено. Якщо крім влади ще й громада візьметься за наведення ладу в цій справі.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: а ось так продають хліб просто неба, попри санітарні вимоги, на центральному ринку Кам'янця-Подільського.

Фото автора.

У нас заробляє не виробник, а перекупник

29 вересня в Києві починається VII Міжнародний фестиваль мистецтв ім. Михайла Булгакова

В рамках Днів німецької культури в Україні столична Російська драма 16 вересня презентує міжнародний театральний проект — виставу «Переслідування і вбивство Жан–Поля Марата...»

Батьків камертон

...Стельмахи — великий український письменник Михайло Стельмах, батько, і син його Ярослав, один з найкращих драматургів сучасності, що так рано нас покинув; видатний поет Андрій Малишко та його донька Валентина, відома наша поетеса; гордість українська і світова Дмитро Павличко і його донька Соломія, прозаїк, есеїст, літературознавець... Багато інших.

Олександр Бакуменко, про якого нижче піде мова, — син поета–бійця. Батько захищав рідну землю з перших днів війни в уславленому студентському батальйоні. А закінчив її на сході в Маньчжурії. Він став автором чи не двох десятків книжок поезії та прози. Був відзначений не лише численними бойовими орденами, а й багатьма літературними преміями. Син Олександр крок за кроком йшов за батьком.

ДОСЬЄ

Олександр Данилович Бакуменко народився 25 листопада 1953 р. в Києві. Закінчив тут із золотою медаллю школу, у 1977 році — факультет автоматизованих систем управління та прикладної математики Київського політехнічного інституту. З 1977 по 1985 рік працював у Київському виробничому об'єднанні «Завод Арсенал». З 1986 року працює в галузі зв'язку: провідним інженером, старшим науковим співробітником, начальником відділу, головним інженером спеціалізованого підприємства зв'язку. Має нагороди.

Автор поетичних збірок «Серпневий падолист» (2001), «Сніги ідуть весною» (2002), «Батьків камертон» (2002), «У пісні вічності душа» (2005).

Упорядник посмертної книги поезій батька Данила Бакуменка «Кардіограма мужності» (2000), удостоєної в 2001 році літературної премії ім. Павла Тичини, а також книги Григорія Коваля «Не дають мені спать солов'ї» (2001), «Музика землі» (2002) та Дмитра Білоуса — «Мандрівка в Країну Чеснот» і «Жар-птиця».

Видав книжку про відомих українських письменників; переклав кілька творів з російської. У співавторстві з відомими українськими композиторами створив понад 70 пісень.

Член Національної спілки письменників України, віце-президент Української асоціації письменників художньо-соціальної літератури, головний редактор видавництва «Альтерпрес», лауреат літературних премій імені Костянтина Симонова та Олександра Фадєєва.

* * *

Гадаю, слова, які подаються метром літератури нижче на адресу О. Бакуменка, читач сприйматиме як турботу про нове покоління письменників. Автор їх ішов поруч із батьком сьогоднішнього інтерв'ювованого. І на війні, і в післявоєнні роки... Він знав багато про «деталі» життя, які не знаємо ми.

Дмитро БІЛОУС, поет, почесний академік АПН України, лауреат Національної премії України імені Т. Г. Шевченка (датується 24 лютого 2004 року).

Пісенність родоводу

Народженого в сім'ї поета Данила Бакуменка хлопця на честь діда назвали Олександром. А дід-лісник, уважний до кожного деревця і живого мешканця лісу, також був поетичною натурою. У «Баладі про лісника», присвяченій пам'яті діда, поет Олександр Бакуменко пише:

Узимку, влітку, в пору падолисту
Любив безмежно мій дідусь ліси.
І досі в Харкові стоять у центрі міста
Дерева діда — пам'ятник краси.

ЦЕ ЦІКАВИЙ ФАКТ

Дід Олександр працював лісником у Дергачах, подбав про озеленення Харкова і лишив по собі добру пам'ять. Як співстудент, а згодом і фронтовий побратим Данила Бакуменка по студентському батальйону, я бував дома в Бакуменків у Дергачах, добре пам'ятаю діда Олександра і всю цю скромну, типово українську родину.

Тепер Олександр, дідів онук і тезко, став інженером і письменником. Видав кілька книжок для дорослих і дітей, есеїв про поетів батькового покоління та цікаву книжку «Захисник Чернечої гори» — про свого батька.

Рід Бакуменків походить з прихарківських Дергачів, де витає дух Олександра Олеся та Гната Хоткевича, двух українського відродження. Отож цілком природно, що й Олександр перейнятий національною ідеєю. Епіграфом до його віршів можуть бути слова Олександра Олеся «З журбою радість обнялась», з них постає життя без прикрас. Поет свідомий своїх високих завдань. Він відкритий до світу, до природи і людей. Автор зворушливо втілює у віршах найкращі риси свого роду і народу. В його творах утверджується вірність батьківським заповітам — отже, триває естафета поколінь. Характерною рисою Олександра є жага знань, творчий пошук. З кожним новим виданням поета й дослідника помітне творче зростання. А треба сказати, що наш молодий поет за освітою — інженер. Тому такі щирі й осмислені, приміром, оці його рядки:

У згоді дружній творчість із добром
Працює пензлем, алгоритмом
і пером.
У творчості знаходять спільну
мову
Палітра, думка, формули і слово.
Душа і серце, світлих дум політ
Здіймаються крилато у зеніт.

Улюбленим жанром автора стає поетична новела, балада, пісня. Його ліричні вірші наче самі прагнуть стати піснями та романсами. А оскільки автор не обходить і гострих кутів життя, то твори ці мають часом і публіцистичне забарвлення. В них немає прилизаності, лакування. В нашому бурхливому житті Олександра Бакуменка бентежить і хвилює все. Його вірші перейняті тривогою часу, співзвучні добі, звернені до сучасників. Лишається тільки побажати щасливої дороги людині з доброї династії Бакуменків продовжувати славити українське Слово.

* * *

Роздуми сина про творчість батька

...Я вже думав писать лише прозу,
Та приснилася Лопань мені:
У квітучім її верболозі —
Гуси, гусоньки чарівні...
Я довірливо кликав:
— Гусята!
Понесіте на крилах у світ!
А прокинувся —
Біла палата,
І ні зграї гусей, ані літ...
Все десь там,
За вікном, пролетіло,
Як у вирій гусині ключі.
А поезія, бач, наболіла —
Сниться навіть в лікарні вночі.

Мені зараз згадується розповідь батька про перші кроки до літератури. Було це в 1946 році. Після війни, коли він служив на Далекому Сході, розпочалася його творча дружба з незабутнім Максимом Тадейовичем Рильським. Батько звернувся до видатного письменника за літературною консультацією, надіславши йому дещо зі свого літературного доробку. Великий поет уважно поставився до молодого автора. Зробив відповідні зауваження, частину творів повернув з помітками, а частину сам же відібрав і надрукував у журналі. Зошит з новелами передав на розгляд Юрію Івановичу Яновському. В одному з листів до батька на Далекий Схід, що надсилався разом із сигнальним примірником збірки поезій «Братерство» з дарчим написом видатного поета, Максим Тадейович писав: «Даниле, талант — це терпіння, вистачить його у Вас — бути Вам поетом, а як ні, то пеняйте на Бога...» А терпіння цього батько вчився все життя...

Так от, за клопотанням Максима Рильського в серпні 1946 року батькові під час служби на Далекому Сході надали відпустку для участі в першій українській нараді письменників-фронтовиків. «Спадщина батьків — не в деревині, спадщина батьків — душа твоя». Сьогодні, згадуючи ці незабутні слова з його останньої поеми «Хата», я ще більше замислююся над його творчістю і відчуваю свою відповідальність за її долю.

О. БАКУМЕНКО.

* * *

1. Пане Олександр, а все ж у своїй поетичній творчості ви реаліст чи романтик?

— Не секрет, що літературна балада тісно пов'язана з романтикою світосприйняття. Десь у душі я і тепер залишаюся романтиком. Якщо жартома, то скажу, що добре поінформованим романтиком. Це, мабуть, уже прийшло з життєвим досвідом. Тому в своїх романтичних баладах завжди відокремлюю справжню суть від другорядних речей. А це, насамперед, — поведінка людини у складному, жорстокому світі, де не все залежить від людини. Але при цьому людина все ж таки має визначальне право вибору, насамперед вибору між добром і злом. Правда і кривда, доброзичливість і заздрість, працелюбність і лінощі, розум і недолугість, зрештою любов і ненависть — це деякі з багатьох різнобарвних ниток, що, переплітаючись між собою, складають етичну спрямованість моїх балад. Це є у «Баладі про лісника», «Убогій долі», в інших.

2. У вашій поезії вчуваються сильні патріотичні мотиви. На жаль, сьогодні в нашому суспільстві змістовних патріотичних творів замало. Як ви вважаєте, в чому тут причина?

— Сьогодні економічна і морально-етична ситуація в Україні не сприяє вихованню патріотичних якостей. Та й патріотизм сьогодні має бути іншим — мало вигукувати патріотичні гасла, треба бути щирим і послідовним у своїй любові до рідної землі і того, що становить нашу духовну суть. Важливо, щоб людська енергія, ідеї народу були не руйнівними, а в основі нашого буття лежало бажання творити добро. Я за патріотичні твори, але без патетики і велемовності, яка завжди межує з нещирістю. З цього приводу я написав вірші «Рідна школа», «Завмирає пісня» та «Додому»...

3. Про відродження гідності української нації сьогодні говорять багато. Є це й у вас...

— І це не дивно, адже сьогодні перед нашим суспільством постає питання, як відродити гідність української людини. Саме «відродити», а не піднести. Така термінологія, так би мовити, підкреслює міру її попитоптаності сьогодні. Її топчуть злидні, її гнітить реальна — всупереч усім законам і Конституції — безправність перед чиновниками всіх рівнів; людину на власній землі принижують свої й чужі можновладці. Нам бракує культури національного самостояння, культури національної самопрезентації і навіть у повсякденному житті бути зразком культурності і такту.

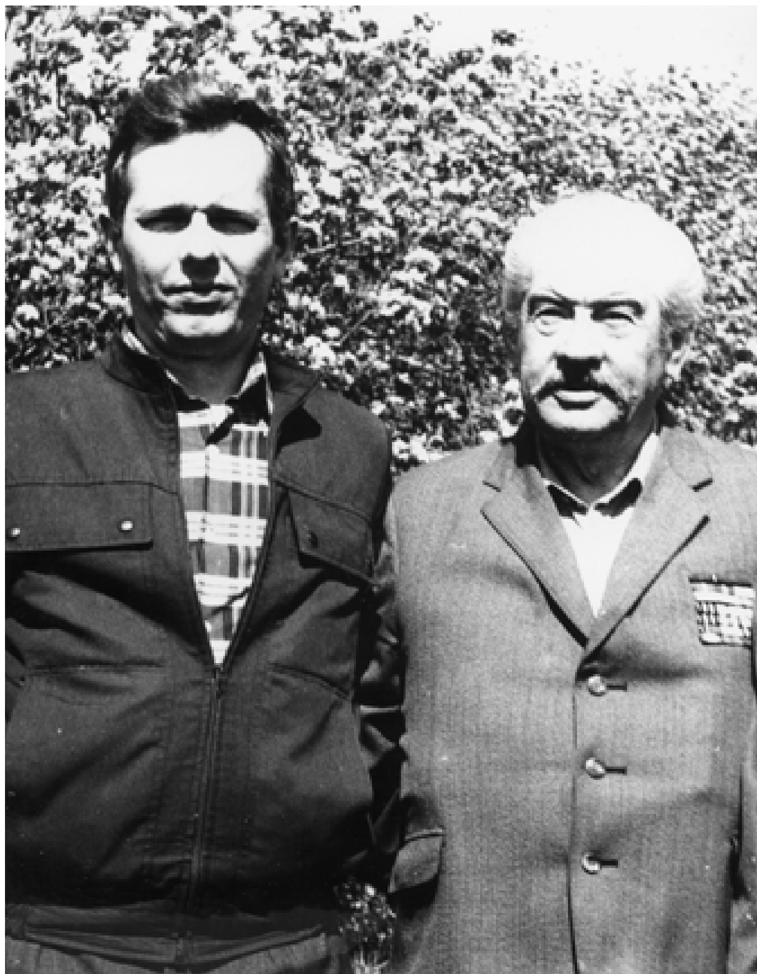
4. Високоморальне філософське ставлення до Слова Божого у розвитку нашого суспільства... У вашій поезії це відчувається...

— Так, багато роздумів викликає сьогодні різкий поворот нашого суспільства від активного атеїзму, насаджуваного радянською владою, до поголовного релігійного поклоніння. Справді, всі ми завинили перед Богом, зруйнувавши впродовж минулого століття не лише сотні культових споруд, а, насамперед, мільйони людських душ. Та чи дає нам моральне право ця провина так слізно благати допомоги у Бога, як робиться це щодня у всіх інформаційних засобах, на велелюдних зібраннях? Відчувається брак внутрішньої культури та незнання релігійних канонів й у надмірній кількості нових культових споруд в період всенародної економічної скрути.

5. Пане Олександре, у багатьох своїх сатиричних баладах ви гнівно викриваєте результати сучасної бездуховності...

— Пригадую слова батька: «У правди — земля під ногами, у правди — нескорені крила. То хай же постане із нами у спогадах правда воскресила!»

Що з нами зробили? І головне, що немає винних... Вигадали нейтральний діагноз — «економічна скрута» — і затуляються ним, як фіговим листком. Коли нація тяжко хвора, її потрібно лікувати Правдою. І тільки Правдою. Народ уже стомився від брехливих і нещирих обіцянок. Він уже ні в що не вірить. І народ можна зрозуміти. Над ним надто довго роблять експерименти на витримку. Навіть після перепису населення наші керівники наголошують, що вони виступають від імені п'ятдесятидвохмільйонної дер-

Батько і син Бакуменки.

Його ліричні вірші наче самі прагнуть стати піснями та романсами

Побратими війни і літератури (зліва направо): Олесь Жолдак, Дмитро Білоус, Іван Клименко (США) та Данило Бакуменко (1991 рік). Троє, студбатівці (праворуч), — прототипи роману Олеся Гончара «Людина і зброя». Вони разом воювали з фашистами.

жави. Де ті мільйони? Адже всім відомо, що впродовж останніх майже дванадцяти років наш народ скоротився більш ніж на чотири мільйони, що процес його руйнації триває й далі?! Хто тепер, після багатьох років розгулу, вседозволеності та масового здирництва, зможе вивести на чисту воду злодіїв, які встигли вкрасти в народу сотні мільйонів? Куди зникають Лазаренки, чому наші засоби інформації забули справу Лазаренка?! А все це — результат бездуховності, що знайшла добрий грунт і всіляко підтримується сучасними можновладцями. Про це мої вірші «Сорок сім», «На Голгофу», «Привіт із минулого», «Сіль землі» та інші.

6. Пане Олександре, чому гостре світосприйняття сучасного негативу знаходить позитивне відтворення у вашій творчості?

— Література не може існувати осторонь суспільних проблем, як і суспільство існувати без літератури. Сьогодні болючі проблеми нації до крові оголюють рани українського народу, які лікувати прийдеться власними силами. Адже ми в цьому світі нікому не потрібні. Нас практично загнано у глухий кут. Такої руйнації після другої світової війни ще не знала Україна. Майже повсюди зупинено заводи, фабрики, людей викидають за борт життя, вітчизняне виробництво штучно гальмують, щоб дати іноземному капіталові нажитися на нашому горі. Книговидання, що було духовною опорою народу, майже зупинено. Ніби триває війна-невидимка із власним народом, де не потрібні книги, романи, поезія, театр, кіно. Куди легше запустити на екрани в наші домівки фільми бруду і несмаку!.. Нехай ідуть на телеекранах України відкриті уроки для злочинного світу! Хай формується свідомість нашої молоді за так званим сучасним стандартом — прямою дорогою за колючий дріт. Горе та й годі...

7. Як продовження попереднього питання: яке ваше ставлення до сьогоднішніх засобів масової культури, пане Олександре?

— Сьогодні в засобах масової культури спостерігаються відверті елементи бездуховності та примітиву, що подаються народові як сучасний стандарт. На щастя, більшість людей відчувають будь-яку нещирість чи фальш. Навіть наші дітки легко помічають відсутність змісту, людяності та доброти. Але їхні душі найбільш уразливі й довірливі. Тож нам, дорослим, батькам, діячам літератури та мистецтва, треба плекати слово, піклуватися про душу нашого майбутнього суспільства, якщо чиновникам у нашій державі байдуже. На відміну від західного суспільства, наші люди мають ще здатність не тільки слухати, а й чути та співпереживати. Вони мають свої душевні потреби.

Ще хотілося б додати, що в нас сьогодні спостерігається гострий дефіцит вітчизняного інтелектуального продукту на рівні точних і ефективних розв'язань наших болючих проблем. Маю на увазі не пустопорожні прожекти та галасливі обіцянки, а скрупульозно підраховані, переконливо обчислені й викладені, усвідомлені й підхоплені громадськістю, скажімо, проекти подолання безробіття, вирішення комплексних проблем енергетичного забезпечення народного господарства, вирішення проблем пенсійного забезпечення і таке інше. Просто дивно, що для засобів масової культури цих проблем ніби не існує.

Зверніть увагу: з телеекранів зникли науково-популярні програми, що підсвідомо виховували та розвивали світогляд молоді. На зміну їм прийшли, на західний манер, різні ток-шоу, у кращих випадках вікторини. Інформаційний простір перестав бути українським, втрачаються наші національні символи, щодня пересічному українцеві вкладають у голову чужинський спосіб життя, чужинську мову та книгу. Про яку традиційну ментальність українця можна вести мову, коли держава тільки спостерігає за деградацією народу, коли керівникам держави ніколи замислитися над основним питанням: а яким суспільством доведеться їм керувати, яка духовність поєднуватиме мільйони індивідів, заражених ідеями насильства, підступу, вседозволеності?.. Високоінтелектуальну націю намагаються щоденно принизити до рівня слаборозвинутих африканських країн або до рівня малоосвічених негритянських гетто.

8. Яке, на вашу думку, місце в суспільстві сьогодні належить представникам творчої інтелігенції, письменникам?

— Основна маса інтелігенції має передчуття трагізму ситуації в нашій державі. Так було завжди: барометром суспільства в епоху перемін були поети, письменники, науковці. Вони помічали й передбачали коливання суспільного життя, боліли серцем і душею за долю свого народу. На мою думку, відчуття тривоги — звичайний «робочий» стан поета. А тим більше тоді, коли підстави для неї очевидні. Шкода тільки, що нині в Україні склалася така ситуація, коли слово письменника дуже важко потрапляє до людей. Бо книжки художньої літератури виходять мізерними накладами й осідають на місці видання, до села вони практично не доходять. Та й купити сьогодні не всі у змозі, навіть дешеві видання. Бібліотеки — на грані знищення. Сьогодні радіо, мабуть, найдоступніший засіб інформації. І в плані пропаганди художньої літератури виконує велику і почесну місію: підтримує та поширює серед простих людей літературну думку. В усі часи в нас люди вірили письменникам більше, ніж офіційним повідомленням. І, може, через те й зберегли в собі людське, духовне, глибоко моральне. Наш народ має високий інтелектуальний потенціал. У нас освічений, поінформований, політично «підкований» народ, який у змозі все послухати і сам собі дати раду.

9. Пане Олександре, як вплинула творча спадщина визначних письменників на ваше становлення як поета-публіциста?

— Замислюючись над їхньою спадщиною, розумію, що історичний смисл творчості видатних письменників не обмежується хронологічними рамками їхнього життя. Творча думка видатних письменників продовжує своє життя й після їхньої смерті, бо вібрала в себе духовні прагнення, надії та розчарування, сподівання та мрії своїх сучасників, старших і молодших.

Згадуючи незабутніх учителів, пересвідчуюся в тому, що справжній художник не може бути хронікером свого часу. В його творчості обов'язково має відбуватися безпосереднє відтворення соціально-політичних битв, але справжній зміст епохи має відображатися не в битвах, а, насамперед, у людських образах, характерах, пристрастях. На мою думку, видатні письменники — не літописці, а художники. Вони животворять людину, відтворюють її образ, простежують розвиток людства через образи своїх сучасників. В їхніх творах розкривається вічне і незмінне, що складає основу людської природи, її розвиток і збагачення в процесі розвитку світової історії...

Переосмислюю, переглядаю народні сюжети в дусі нашого сьогодення, прагну намалювати картину складного, сучасного життя, світу бідних і багатих, світу добра і зла, ніжності та жорстокості, жаги та байдужості, подвигу та зрадництва, любові та ненависті. І в цьому земна любов та краса стають моїми натхненниками, додають мені сил у творчості.

Як сказав колись Гете: Бог іще наділив його (поета, письменника) вмінням передавати, як він страждає. І таким комунікативним засобом, на мою думку, є поезія. Мистецтво Слова здатне образно передавати все, що переповнює душу людини: хороше та погане, зробити очевидним для людей головне в житті, його сенс, показати те справжнє та прекрасне, заради чого варто жити.

10. Пане Олександре, і все ж таки, який жанр поетичної творчості вам найближчий? Що таке у вашому розумінні творчість?

— Мою творчість можна сміливо віднести до жанру баладно-пісенної публіцистики, оскільки в ній відбито реалії нашого складного життя і моє особисте ставлення до всього, що відбувається в суспільстві. Звичайно ж, я говорю про все мовою художніх образів. Тож чи це ліричний твір, чи філософський, чи відверто жартівливий — зміст і сюжет обов'язково мають бути, інакше, на мою думку, просто немає сенсу писати. Зазвичай у центрі балади постають не події, не історичні епізоди, а особистості, персоналії, які діють на тлі тих чи інших подій. Але фон подій у баладі не може бути нейтральним чи абстрактним. Він обов'язково має бути насичений конкретним національним колоритом. Сучасна балада набуває рис соціального твору. Такий досвід «сучасної» соціальної балади ми маємо в Данила Бакуменка та Володимира Забаштанського. Зрештою реалістична, сучасна балада може отримати й безпосередньо політичне забарвлення, перетворитися на памфлет із публіцистичною кінцівкою. Бачте, який широкий діапазон у цього поетичного жанру. Та все одно, у нашому розумінні балада здебільшого — жанр романтичний.

Таким розумінням поезії я завдячую своїм незабутнім учителям Д. Бакуменку, В. Забаштанському, П. Бібі, які вчили конкретизувати кожне слово, кожний рядок. Погодьтеся, правда — це конкретна категорія, вона або є, або її нема. Саме так вона має висвітлюватися у поезії, прозі, у справжній творчості кожної людини.

Про яку традиційну ментальність українця можна вести мову, коли держава тільки спостерігає за деградацією народу, коли керівникам держави ніколи замислитися над основним питанням: а яким суспільством доведеться їм керувати, яка духовність поєднуватиме мільйони індивідів, заражених ідеями насильства, підступу, вседозволеності?..

* * *

«Про що не писав би Дмитро Білоус — про веселе чи сумне, про кумедне чи трагічне, він завжди писав з любові про любов» — так починається повість-есе «Зодчий Слова» лауреата Міжнародної літературної премії імені Костянтина Симонова, поета, прозаїка і перекладача Олександра Бакуменка про життєвий і творчий шлях класика української літератури Дмитра Білоуса.

Презентація книжки Олександра Бакуменка, що побачила світ у київському видавництві «Альтерпрес», відбулася 15 травня цього року в Національному музеї літератури України. Свято нової книги відкрив відомий письменник і громадський діяч Петро Осадчук. Працівники музею літератури, зокрема Валентина Каменчук, взяли активну участь у проведенні презентації та в організації виставочних стендів із книгами й світлинами Дмитра Білоуса. На презентацію книги про патріарха української літератури завітали друзі, колеги й учні видатного письменника: Борис Олійник, Іван Драч, Микола Сингаївський, Вадим Скомаровський, Петро Засенко, Анатолій Качан, Микола Сом, Василь Василашко, Ярема Гоян, Дмитро Онкович, Михайло Сіренко, Василь Довжик, Михайло Шевченко.

Усі виступаючі відзначали мудрість книжки О. Бакуменка, її актуальність, легкість, з якою читається ця непересічна книга. Зокрема, Борис Олійник відзначив, що «після книги Олександра Бакуменка, яку я одним залпом прочитав, я зовсім поіншому ще раз поглянув на Дмитра Григоровича. І заслуга автора цієї книги в тому, що він не перенаситив твір занудними деталями, банальною хронікою життя, а пішов углиб генеалогічного древа, в його коріння й показав, наскільки ж талановитим є наш український народ.» Борис Олійник запропонував перевидати книжку О. Бакуменка відповідним накладом, щоб вона знайшла свого вдячного читача в усіх куточках України.

Іван Драч у виступі відзначив, що творчість Дмитра Білоуса по праву належить до визначальних надбань української літератури. Іван Федорович був зворушений тим, що автор повісті присвятив свою книжку одному з побратимів свого батька. «І книжку не пересічну, а зроблену на високому рівні, на високому професійному рівні, — сказав видатний поет. — Я думаю, що цій книзі накреслене довге життя, вона існуватиме й продовжуватиметься у нових виданнях».

Добрим словом згадали свого Вчителя знані сьогодні письменники, які пройшли через його літературну студію, що працювала наприкінці 50-х — на початку 60-х років при видавництві «Молодь». Як згадували Микола Сингаївський і Петро Засенко, під час занять літературної студії не було байдужих, і згодом література для них стала справою всього життя. Вадим Скомаровський, виступаючи на презентації, підкреслив, що твори Білоуса є в усіх читанках, букварях, хрестоматіях, словниках, календарях, закордонних журналах. Філософсько-дидактичні вірші Дмитра Білоуса допомагають учням пізнавати й любити українську мову, недарма за книгу «Диво калинове» Білоуса було вшановано найвищою національною премією — Шевченківською. Василь Василашко відзначив, що останні роки життя Дмитра Білоуса в творчому плані видалися дивовижно плідними, літературний доробок письменника поповнився кількома рукописами нових книжок: «Безцінний скарб», «Мандрівка в Країну Чеснот», «Сокровенне», «Жар-птиця», «Рідні небеса». Усі ці книжки побачили світ уже після смерті автора, у 2004—2006 роках, і найактивнішу участь у їх виданні брав Олександр Бакуменко.

Про цю презентацію тепло й зворушливо написала Тетяна Петровська, член Національної спілки письменників України. Це дуже приємно. В наш час такі події нерідко не знаходять доброго слова в осередках культури.

Володимир ЮГОВ.

Серпень, 2008 рік.
Київ

Фото з архіву сім'ї Бакуменків.

Інтегровані технології — основа створення конкурентоспроможних авіаційних двигунів нового покоління

НА ЗДОБУТТЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ Й ТЕХНІКИ

Високий рівень науково–технічних розробок для технологічного забезпечення авіаційного виробництва засвідчує, що Україна продовжує зберігати за собою статус держави, науково–технічний, технологічний і кадровий потенціал якої дозволяє створювати конкурентоспроможну авіаційну продукцію, і перебуває в числі деяких країн світу, здатних забезпечувати прогрес у цій найважливішій і найскладнішій галузі світової економіки.

Рушійна сила конкурентної боротьби

Колективом авторів, що працюють у вищих навчальних закладах і на підприємствах авіаційного двигунобудування, була проведена складна робота із розробки й впровадження інтегрованих комплексних технологій для виробництва наукоємних виробів машинобудування (авіаційних двигунів і агрегатів нового покоління), що ще раз зміцнило становище України як авіаційної держави.

Ця робота розширює поняття технології до взаємопов'язаної сукупності науково-дослідних, дослідно-конструкторських, інжинірингових та управлінських процесів, які є основою продуктивної і творчої діяльності людства. При цьому у твердій конкурентній боротьбі перемагають ті виробництва, які постачають на ринок вироби, що володіють принципово новим рівнем функціональних, ресурсозберігаючих, екологічних, естетичних властивостей. Отже, наявність таких технологій є об'єктивно визначальною передумовою економічного розвитку країни, здатного задовольнити потреби її громадян у нових продуктах, нових матеріалах, нових процесах у всіляких комбінаціях їхнього злиття, тобто інтеграції.

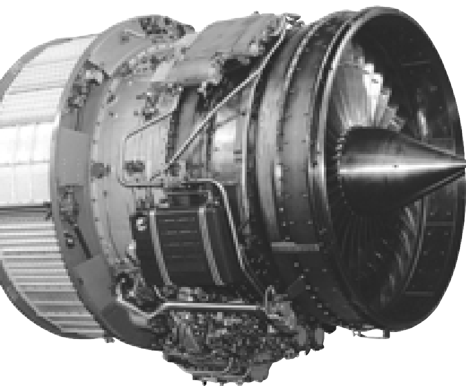
У процеси створення наукоємних, високотехнологічних виробів включаються безліч новітніх технологічних рішень, і технології, раніше чітко розмежовані й, начебто, віддалені одна від одної, зближаються і з'єднуються в один інтегрований технологічний процес. Саме інтегровані технології стали головною рушійною силою конкурентної боротьби в глобальних масштабах, тому що тільки вони забезпечують рівень виробу, який є недосяжним для інших існуючих технологій. Секрет успіху переміщується від стратегії вартості, заснованої на часі, до стратегій, які засновані на нових інтегрованих технологіях, бо вони дозволяють не жертвувати ні якістю, ні вартістю при завоюванні ринку. Саме інтегровані технології дають змогу вчасно реагувати на ринкові вимоги, що швидко змінюються, і втілювати ці вимоги в конкурентоспроможні на світовому ринку компоненти, вироби, процеси й системи.

Інтегровані технології

Розроблені й впроваджені авторським колективом інтегровані технології базуються на органічному сполученні результатів наукових досліджень, останніх досягненнях у різних галузях науки, техніки, матеріалознавства, технології, інформатики і т. д., що дозволило створити сучасне комплексне технологічне забезпечення, яке й визначило конкурентоспроможність газотурбінних авіаційних двигунів і агрегатів як на ринку СНД, так і за його межами.

Слід зазначити високу ефективність окремих складових генеративних технологій. У структурі трудомісткості формоутворення деталей і складання газотурбінних двигунів найбільшу питому вагу займає механообробка, а серед груп деталей найбільша трудомісткість припадає на виробництво лопаток компресора й турбіни — від 22 до 30 відсотків від загальної трудомісткості виготовлення двигуна. Виконання такої обробки на обробних багатокоординатних центрах (ДП «Івченко-Прогрес», ВАТ «Мотор Січ», ДП ХМЗ «ФЕД»), які забезпечують високошвидкісне фрезерування, дозволило не тільки підвищити ефективність обробки важкооброблюваних матеріалів і вирішити проблему виготовлення корпусних деталей, лопаток компресора, моно- і відцентрових коліс шляхом створення кількох гнучких виробничих модулів, а й прискорити технологічну підготовку виробництва. Впровадження цих гнучких виробничих модулів дало змогу виключити слюсарні операції, а час обробки, наприклад, коліс скорочено з 800 до 150 годин, розширилася номенклатура оброблюваних лопаток, виключено холодне вальцювання тощо.

До високих можна віднести технологію лазерної обробки — більш гнучку, що виключає підготовчі роботи, і, отже, більш вигідну. Впровадженню рецензованої роботи передував великий обсяг науково-дослідних робіт з виявлення зон термічного впливу, дефектного шару, появи мікротріщин.

Використання CAD/CAM/CAE систем дозволило створити «наскрізні» інтегровані технології, застосування яких істотно скоротило строки й підвищило якість технологічної документації, програм і налагоджень для верстатів із числовим програмним керуванням при виготовленні деталей двигунів.

У рамках розробки технологічного забезпечення здійснено справжній прорив у галузі високих інтегрованих генеративних технологій, до яких належать технології, що базують виготовлення виробів на пошаровому нарощуванні об'єктів до досягнення необхідних характеристик на макро-, мікро- і нанорівнях. Генеративні технології є зразком ефективного інтегрування досягнень матеріалознавства, інформаційних, лазерних, іонно-плазмових тощо наукоємних технологій, а також тривимірного моделювання, теорії керування, оптимізації конструкцій і технологічних процесів, останніх сучасних технологій лиття, прецизійної і ультрапрецизійної обробки. Ці технології на макрорівні реалізують перехід від тривимірної комп'ютерної моделі до твердого тіла незалежно від ступеня складності конструкції, форм і розмірів, без застосування додаткового оснащення, інструмента, верстата.

Уперше в Україні на ВАТ «Мотор Січ» створено виробничу ділянку, а при НТУ «ХПІ» — навчально-науково-виробничий центр високих генеративних технологій, який оснащено найсучаснішими установками лазерної стереолітографії та вибіркового лазерного спікання для виготовлення моделей деталей або їхніх прототипів для авіаційних газотурбінних двигунів і агрегатів. Розроблене програмне забезпечення дозволило під час проектування деталей складної форми відпрацювати їхнє виготовлення за твердотільними моделями, які отримані за технологіями LOM і SLA (стереолітографія). Реалізація пошарового нарощування за принципом «від малого до великого» знизила трудомісткість виготовлення заготовок лопаток, корпусних деталей агрегатів, технологічного оснащення тощо деталей двигуна в 5—24 рази.

Важливі результати багатьох досліджень дали змогу створити комплекс фінішних процесів, у тому числі полірувально-зміцнюючих, і відповідне технологічне оснащення для обробки особливо відповідальних деталей роторів, які в основному й визначають ресурс і надійність двигуна. Для їхньої оцінки створено автоматизовані стенди, які оснащені діагностичною апаратурою, що дозволяє зчитувати до 700 контрольованих параметрів на сталих і перехідних режимах роботи двигуна. Перелік подібних прикладів із представленої роботи можна було б продовжити, але необхідно підкреслити й інші її переваги. До них належать розробка й впровадження інтегрованої комплексної системи технологічної підготовки виробництва авіаційних двигунів і агрегатів нового покоління з підсистемами автоматизованого проектування технологічного оснащення, технологічної документації, підготовки керуючих програм для верстатів з ЧПУ, централізованою системою керування технологічною документацією підготовки виробництва складових частин нового виробу.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

На початку тридцятих років минулого сторіччя кільком конструкторським групам у Москві, Ленінграді та Харкові було доручено спроектувати парові авіаційні турбіни для великих літаків, розроблюваних А. П. Туполєвим. Спроба застосувати в авіації парові турбіни була спричинена тим, що можливість використання пари як робочого тіла і її дешевина, на перший погляд, обіцяли економічність, простоту і легкість. У Харківському авіаційному інституті (ХАІ) проектували авіаційну парову турбіну, а також конденсатор для охолодження і перетворення на воду пари, відпрацьованої літаковою установкою. Однак якщо проектування турбіни здійснювалося більш-менш успішно, те з перетворюванням пари на воду все було інакше. Великий лобовий опір радіатора цієї установки зводив нанівець економічні переваги всієї установки перед авіаційними дизельними установками. Крім того, обсяг конденсатора виходив дуже надмірно великий. У пошуках засобів підвищення економічності парової установки прийняли рішення ввести в цю установку допоміжну газову турбіну. З'явилася нова назва — парогазотурбінна установка. Однак надалі довелося відмовитися в схемі силової установки від пари і перейти до чисто газотурбінного двигуна.

Розробка в рамках одного підприємства неможлива

Невід'ємною складовою сучасних авіаційних двигунів є агрегати, що також відрізняються високою трудомісткістю і наукоємністю, високою точністю вузлів, малими габаритами й вагою. При їхньому виробництві широко використовуються новітні інтегровані технології. Агрегати, якими оснащується двигун, унікальні й не мають аналогів у світі. Інтегральні гідроприводи для повного енергозабезпечення літака, крім ДПМЗ «ФЕД», у світі виробляє тільки американська фірма Hamilton Sundstrand. Без високої якості та надійності агрегатів «ФЕДу» неможливий випуск сучасних конкурентоспроможних двигунів Д-27, Д-436, ВК-2500, ВК-1500ВМ, АИ-225-25, АИ-450, АИ-25TL тощо. Новітні авіаційні двигуни й агрегати, вироблені ВАТ «Мотор Січ», «Івченко-Прогрес», ДП ХМЗ «ФЕД» застосовуються на всіх типах літаків і гелікоптерів, що їх випускають у країнах СНД.

Необхідно відзначити ще одну важливу перевагу роботи. Україна має значний кадровий і технологічний потенціал в галузі створення й виробництва авіаційних двигунів і агрегатів. Але сучасні авіаційні газотурбінні двигуни — це настільки складний наукоємний швидко удосконалюваний виріб, для якого необхідні динамічніші розробка й освоєння нових конструкцій і технологій, що в рамках одного підприємства зробити неможливо. Тому для створення технологічного забезпечення виробництва авіаційних двигунів і агрегатів необхідні кооперація і технологічна інтеграція багатьох підприємств України, Росії та інших країн, що знайшло відбиття в розглянутій роботі. Заводи-виробники України мають ділові зв'язки з партнерами більш як у 60 країнах світу.

Серед авторів роботи — відомі вчені й фахівці ДП «Івченко-Прогрес», ВАТ «Мотор Січ» (Запоріжжя), ДП ХМЗ «ФЕД» (Харків), Харківського і Запорізького національних технічних університетів, Національного авіаційного університету (Київ), які зробили важливий внесок у розвиток технології точного машинобудування, насамперед авіаційного двигунобудування, у створення високоефективних способів обробки матеріалів і прискореного формоутворення, що склали базу наукоємних інтегрованих технологій і сучасного технологічного забезпечення.

Високий рівень науково-технологічних розробок, які представлені в роботі, спрямований на рішення важливого народногосподарського завдання, передбаченого державною комплексною програмою розвитку авіаційної промисловості України до 2010 року в напрямі створення технологічного забезпечення виробництва авіаційних двигунів і агрегатів на основі розробленого й реалізованого комплексу інтегрованих технологій і технологічного оснащення для літаків та гелікоптерів, що не мають аналогів у світі (АН-70, АН-140, АН-148, БЕ-200, БЕ-132МК, КА-60, МІ-8Т).

Висування роботи, яка присвячена рішенню технологічних проблем точного машинобудування — виробництва вітчизняних авіаційних двигунів і агрегатів, є своєчасним і обґрунтованим.

Робота, висунута Запорізьким національним технічним університетом, і авторський колектив, безумовно, заслуговують присудження їм Державної премії України в галузі науки й техніки.

Генеральний директор ХДАВП, доктор технічних наук, Герой України А. К. МЯЛИЦЯ,

ректор КДІПУ, завідувач кафедри «Технологія машинобудування», доктор технічних наук, Герой України Ф. Я. ЯКУБОВ.

ОГОЛОШЕННЯ

Сумська товарна універсальна біржа,

м. Суми, вул.. Харківська, 122, код ЄДРПОУ 23822242, тел/факс 8 (0542) 655170, п/р 260036337, в СОД «Райффайзен Банк АВАЛЬ» МФО 337483, оголошує про проведення аукціону з продажу продуктів утилізації боєприпасів Міністерства промислової політики України в особі казенного підприємства «Шосткинський казенний завод «Імпульс».

До продажу пропонується:

Лот № 1 — Брухт сталевий легковаговий, вид 501 в кількості 132,74000 тон., стартова ціна 1540 грн. 00 коп. за 1 тонну (без ПДВ).

Лот № 2 — Латунь подвійна без полуди та пайки клас А, група 3, сорт 2 в кількості 238,00060 тон., стартова ціна 16500 грн. 00 коп. за 1 тонну. (в т. ч. ПДВ 20%).

Лот № 3 — Сталь снар, вид 501 (куля) в кількості 151,26200 тон., стартова ціна 1540 грн. 00 коп. за 1 тонну (без ПДВ).

Лот № 4 — Брухт сталевий, вид 509 в кількості 72,48000 тон., стартова ціна 850 грн. 00 коп. за 1 тонну (без ПДВ).

Лот № 5 — Порох піроксиліновий ТУ У 3,5-1401531114-98 в кількості 100,50244 тон., стартова ціна 375 грн. 00 коп. за 1 тонну (в т. ч. ПДВ 20%).

Місцезнаходження продуктів утилізації: Сумська область, м. Шостка, казенне підприємство «Шосткинський казенний завод «Імпульс», час ознайомлення з майном з 9 до 17 години.

Аукціон буде проведений 14 жовтня 2008 року о 12:30 у торговому залі за адресою: м. Суми, вул. Харківська, 122, третій поверх, Сумська товарна універсальна біржа.

Кінцевий термін прийняття заяв для участі в аукціоні 10 жовтня 2008 р.

Гарантійний внесок складає 1 відсоток від початкової вартості лоту і вноситься на р/р Сумської товарної універсальної біржі № 260036337 в СОД «Райффайзен Банк Аваль» в м. Суми, МФО 337483, код 23822242.

У випадку відмови Покупця від підписання протоколу проведення аукціонних торгів або укладання контракту, сума гарантійного внеску покупцю не повертається.

Реєстраційний внесок складає 17,00 грн. з ПДВ і вноситься на р/р Сумської товарної універсальної біржі № 260036337 в СОД «Райффайзен Банк Аваль» в м. Суми, МФО 337483, код 23822242.

За більш докладною інформацією звертатись по тел.: 8 (0542) 655-174 з 8 до 17 години.

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, вул. Волі, 54-А) ухвалою від 19.08.2008 р. порушив провадження у справі № 4/106 Б про банкрутство Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Волинь» (45553, с. Козлів, Локачинського району, Волинської області, код ЄДРПОУ 03737221, р/р 260002108 в КРД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 322904).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гусара Івана Олексійовича (ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 29).

Письмові заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) за позовом Управління ПФУ у Тростянецькому районі, порушено справу № 10/147-08 та визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Тростянецький райагрохім» (вул. Суворова, 36, смт. Тростянець, Вінницької області, код ЄДРПОУ 32632432). Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Загальними зборами акціонерів (протокол б/н від 29.08.2008 р.) прийнято рішення припинити (ліквідувати) діяльність товариства — юридичної особи ЗАТ «Ворскла», код ЄДРПОУ 22593472, Сумська область, м. Тростянець, вул. Б. Хмельницького, 37. Створити ліквідаційну комісію на чолі голови комісії — Романенко Є. Г. Ліквідацію терміном 6 місяців розпочати з 29 серпня 2008 року. Встановити строк для заяв претензій кредиторів (вимог кредиторів) в термін 2 місяці з дати опублікування оголошення в друкованих виданнях.

Постановою господарського суду Дніпропетровської від 02.09.2008 р. по справі № Б 24/283-08 ПП «Дніпропетровський сталевий дім» (код ЄДРПОУ 33475096; 49069, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, б. 13) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатор призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 03.04.08 р. по справі № 12/5476 Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «ОРБІТА», юридична адреса: 92710, Луганська область, Старобільський район, с. Світле, код ЄДРПОУ 30450519, р/р № 2600530100361, № 2604830200361 в Філії - Старобільському відділенні № 589 ВАТ «Державний ощадбанк України», МФО 364058 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ухвалою господарського суду Луганської області від 21.08.2008 р. ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дейнегіну Вікторію Миколаївну, що мешкає: 91055, м. Луганськ, вул. Совєтская, буд. 59а, кв. 13 (ліцензія АВ № 081154 від 04.08.06 р.).

---

29 серпня 2008 р. Печерським районним судом м. Києва накладено арешт на корпус № 1 кліматопавільйону по вул. Космонавтів, 12-Б, «Об'єкт незавершеного будівництва» в стм Форос, м. Ялта АР Крим, що належить на праві власності Бойко Ігорю Ярославовичу, по справі про стягнення заборгованості за договором позики.

До відома акціонерів Акціонерного Банку "ІНГ Банк Україна"

Відповідно до рішення Правління позачергові загальні збори акціонерів Акціонерного банку "ІНГ Банк Україна" (надалі - Банк) відбудуться 27 жовтня 2008 року о 10-00 у приміщенні головного офісу ІНГ Банк Н.В. за адресою: Нідерланди, м. Амстердам, Амстельвеенсевег, 500, 1081KL.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про зміни до статуту Банку (нову редакцію статуту Банку).
2. Про реорганізацію банку відповідно до вимог законодавства.
3. Інше.

Для ознайомлення з документами, що стосуються порядку денного загальних зборів акціонерів Банку, акціонери можуть звертатися за адресою: ІНГ Банк Н.В. за адресою: Нідерланди, м. Амстердам, Амстельвеенсевег, 500, 1081KL. Довідки за телефоном: 8 (044)2303030.

Правління.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 20.08.2008 р. у справі № 16/224/08 ТОВ «ЗМВ КОМПАНИ» (код ЄДРПОУ 34910877), розташоване за адресою: 69027, м. Запоріжжя, вул. Культурна, 50, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Петренко А. С., ліцензія АБ № 116126 від 29.12.2004 р. (адреса: 69114, м. Запоріжжя, пр. Ювілейний, буд. 18, кв. 17, тел. 8 (061) 764-32-25).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Запорізької області від 04.04.2008 року у справі № 16/273/07 відкрите акціонерне товариство «Куйбишевський маслозавод» (Запорізька область, смт Куйбишеве, вул. Запорізька, 54 код ЄДРПОУ 00445601) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Іваннікова Володимира Анатолійовича (71154, Запорізька область, Бердянський район, с. Луначарське, вул. Гагаріна, 89), ліцензія Мінекономіки серії АБ № 176232 від 26.09.2005 р.).

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) ухвалою від 11.08.2008 року порушено справу № 7/169-Б про визнання банкрутом СТОВ «Промінь» (30437, Хмельницька обл., с. Новичі, р/р 26000301210548 в Промінвестбанк», МФО 315450, ідент. код 03787561).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Матущака Віктора Івановича (м. Хмельницький, вул. Григорія Сковороди, 14, кв. 151, ліцензія АВ № 271721 від 03.03.2006 р.).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 12.08.08 у справі № 24/384-б ЗАТ «Агроюмекс» (04070, м. Київ, вул. Фроловська, 1/6, код ЄДРПОУ 24366544, рахунок 26007012816301 у ВАТ «Укрексімбанк», МФО 322313) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Давидюка Романа Миколайовича, ліцензія Мінекономіки на право провадження діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) від 31.03.08 серії АВ № 397116. Адреса для кореспонденції: 03150, м. Київ, вул. Горького, 127, тел. м. 8 (050) 351-40-51, р. 8 (044) 247-89-20.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 22.08.2008 р. у справі № 16/226/08 ТОВ «Гіпермікс» (код ЄДРПОУ 35802797), розташоване за адресою: 69083, м. Запоріжжя, вул. Східна, 9, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Петренко А. С., ліцензія АБ № 116126 від 29.12.2004 р. (адреса: 69114, м. Запоріжжя, пр. Ювілейний, буд. 18, кв. 17, тел. 8 (061) 764-32-25).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

ЗАТ "Артемівський завод шампанських вин "АРТЕМІВСЬК ВАЙНЕРІ"

повідомляє, що 01 листопада 2008р. о 12-00 відбудуться чергові загальні збори акціонерів за адресою: м.Ялта, вул.Дражинського,50, конференцзал.

Порядок денний зборів:

1. Затвердження робочого регламенту та робочих органів загальних зборів.
2. Звіт Генерального директора про фінансово-господарську діяльність акціонерного товариства за 2007р. та основні напрямки розвитку у 2008р.
3. Звіт Спостережної ради за 2007р.
4. Звіт та висновки Ревізійної комісії про фінансову звітність Товариства за 2007р.
5. Затвердження фінансової звітності Товариства за 2007рік та основних напрямків розвитку у 2008 році.
6. Перевибори членів Спостережної ради.
7. Внесення змін у Статут про перейменування Товариства.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства (тис.грн.)

Найменування показників	період	
	звітний 2007	попередній 2006
Всього активів	229008.2	171501.6
Основні засоби	34250.3	23657.3
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	124044.5	114422.2
Сумарна дебіторська заборгованість	68296.3	29490.6
Грошові кошти та їх еквіваленти	1886.4	995.9
Нерозподілений прибуток	92606.5	77211.2
Власний капітал	163927.0	148394.5
Статутний капітал	46977.9	46977.9
Довгострокові забов'язання	3653.0	3046.1
Поточні забов'язання	61428.2	20061.0
Чистий прибуток (збиток)	15395.3	15608.9
Середньорічна кількість акцій (шт.)	-	-
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	802	785

Реєстрація учасників зборів буде проходити 01 листопада 2008р. з 09-00 до 09-45 за місцем проведення зборів. Для реєстрації акціонерам необхідно мати документ, який засвідчує особу. Представникам акціонерів також мати довіреність, оформлену згідно діючого законодавства.

Телефон для довідок (0627)49-85-74.

Генеральний директор
ЗАТ "Артемівський завод шампанських вин "АРТЕМІВСЬК ВАЙНЕРІ"

Господарським судом Тернопільської області (м. Тернопіль, вул. Кн. Острозького, 14-а) постановою у справі № 1/Б-1000 від 05.08.08 р. ТОВ «Струсів-Авто 1962» (Тернопільська область, Теребовлянський район, с. Струсів, код ЄДРПОУ 05520299) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначена Губіцька Наталія Романівна (ліцензія АВ № 158420 від 20.11.06 р. Поштова адреса для листів: 48100, Тернопільська область, м. Теребовля, вул. Грушевського, 4.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 21.08.08 р. по справі № Б-24/167-03 відкрите акціонерне товариство "Дергачівський завод турбокомпрессорів" код 0235996, Харківська обл., м. Дергачі, вул. Петровського, 163, рах. 2600701300585 у ХФ ТОВ "Укрпромбанк" визнано банкрутом.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П., ліц. АБ № 116164 від 24.12.04 р. (61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Постановою Господарського суду Черкаської області від 27.03.2008 р. по справі № 01/4663 Товариство з обмеженою відповідальністю «С. Т. Черкаси-Текстиль», м. Черкаси, вул. Чехова, 72, код ЄДРПОУ 32268201 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Левченко В. М. (ліцензія АВ № 216860 від 24 березня 2005 р.).

Адреса: 18028, м. Черкаси, пров. Транспортний, 19; тел. (0472) 65-74-21.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 20.08.2008 р. по справі № 16/198/08 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру згідно ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», відносно Приватного підприємства «Аршан» (72560, Запорізька обл., Якимівський район, с. Шелюги, вул. Мічурина, буд. 11), код ЄДРПОУ 32196209, р/р 26001328385411 в АО ЗОФ АКБ «Укрсоцбанк», м. Запоріжжя, МФО 313010, р/р № 26008049523000 в АКІБ «УкрСібБанк», м. Харків, МФО 351005, р/р № 26004055875289 в філії ЗРУ КБ «Приватбанк», м. Запоріжжя, МФО 313399; р/р № 26009454501 в АБ «Металург» м. Запоріжжя, МФО 313582.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Рабушко В'ячеслава Степановича (ліц. АВ № 307336), (72319, м. Мелітополь, вул. Фучика, б.14), т. 8 (096) 4114525.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру на підставі ст. 52 закону України «Про відновлення платоспроможності або визнання його банкрутом» відносно наступних підприємств:

1. Відкрите акціонерне товариство «Чернівецьке підприємство по виконанню агрохімічних робот «Райагрохім» (код ЄДРПОУ 20104463, адреса: 24100, Вінницька область, смт. Чернівці, Постанова від 21.08.08 р. Справа № 5/183-08).

2. Сільськогосподарське приватне підприємство «Саїнське» (код ЄДРПОУ 32067586, адреса: 24124, Вінницька область, Чернівецький район, с. Саїнка, вул. Леніна, 22. Постанова від 21.08.08 р. Справа № 5/187-08.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бойко Олега Васильовича (м. Вінниця, вул. Козицького, 46, ліцензія АВ № 176015 від 24.05.05 р., тел. 57-54-73, моб. тел. 8-097-633-66-96, ідентифікаційний код 2359105375).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення.

У КІНЦІ НОМЕРА

№ 171 (4421) СЕРЕДА, 10 ВЕРЕСНЯ 2008

11 вересня в Україні мінлива хмарність, місцями невеликі дощі, грози. Температура у західних областях вночі 8—13°, вдень 16—21° (на Закарпатті 21—26°), у Карпатах вночі 4—9°, вдень 10—15°; на півночі вночі 7—12°, вдень 12—17°; на решті території вночі 9—14°, вдень до 18—23°.

ЦЬОГО ДНЯ, 10 ВЕРЕСНЯ

❒ 1883. Народився Дмитро Донцов, український публіцист і політичний діяч, ідеолог «інтегрального націоналізму». ❒ 1894. На Чернігівщині народився Олександр Довженко, кінорежисер, письменник, художник. ❒ 1919. Сен-Жерменський договір. Зафіксував розпад Австро-Угорщини після її поразки в першій світовій війні. ❒ 1938. У Москві відкрився перший Всесоюзний конкурс диригентів. ❒ 1943. Маріуполь визволено від німецько-фашистської окупації. ❒ 1943. Народилась українська актриса Лариса Кадирова. ❒ 1988. В Одесі розпочався перший конкурс комедійних фільмів «Золотий Дюк».

З УСЬОГО СВІТУ

Портрет гладіатора

Традиційно вважалося, що в Давньому Римі було три школи гладіаторів — у Римі, Капуї й Пренесті. Однак під час розкопок у містечку Беневенто, через яке проходила знаменита Аппієва дорога, археологи знайшли цікавий горельєф. Якщо зважити на короткий прямий меч та закритий шолом з крилами, то на ньому зображено гладіатора-самніта. Оскільки рабів, що боролися на арені цирку між собою або з дикими звірами, вважали в Римі найнижчою кастою, такий горельєф міг знаходитися лише в спеціальній школі, де навчали захоплених у полон «варварів». Про те, що така школа існувала в Беневенто, свідчать і руїни чотирьох будинків, що утворюють правильний квадрат із просторим внутрішнім двором. Саме таке було планування гладіаторських шкіл.

Лялькі з... качана

До того як з'явилися промислові підприємства і виробництво іграшок було поставлено на потік, їх виготовляли умільці з усього, що було під рукою. Так народжувалися глиняні й керамічні, вирізані з дерева, сплетені із соломи або зшиті зі шматочків і набиті ганчір'ям ляльки. У кожній країні, у кожнім окрузі — особливі й неповторні. У селах східної Угорщини, наприклад, досі майструють ляльок зі стебел і качанів кукурудзи. Безліч сучасних іграшок можна купити сьогодні в магазинах, але дітлахи досі із задоволенням граються саме з цими саморобними: так багато тепла, доброти і гумору вклали в них майстри.

Омлет із секретом

Селяни французького села План-де-ла-Тур не одразу звернули увагу на те, що їхні кури почали нести яйця з... зеленкуватим жовтком. А одної чудової днини вони просто остовпіли, помітивши, що жовток у всіх яйцях — зелений, як незрілий горіх. Курки — нормальні, шкаралупа — біла, а замість жовтка — «зеленка». Років п'ятсот тому це, напевно, обернулося б багаттям для двох-трьох «чаклунів» і десятка «відьом». Але часи, на щастя, змінилися. Не одразу, але все-таки біологи знайшли причину цього явища. І, звичайно, диявол тут ні до чого. Просто в окрузі різко зросла кількість цвіркунів. А в їхній тільцях, які з апетитом склювували курочки, було багато зеленого пігменту. Втім, тільки-но кількість цвіркунів у раціоні поменшала, і екзотичний омлет зник зі столу схвильованих жителів села План-де-ла-Тур.

Сотрінку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.
Фото з архіву «Голосу України».

Нічне побачення в Кремлі

КАЖУТЬ, ТАК І БУЛО

Цю неймовірну історію мені розповіли якось ветерани-кіношники зі студії художніх фільмів ім. О.П.Довженка. А річ була от у чому. Народний артист СРСР Д. кілька разів зіграв у фільмах роль Сталіна. До цього лише один актор був монополістом на цю роль. Доти, доки якось на перегляді одного з фільмів вождь народів не поміркував уголос:

— Невже я такий гарний? І такий дурний?

Природно, цими словами він перекреслив монополізм Геловані. Так відкрилася дорога Д. Але час був лихий. Незабаром Д. визнали ворогом народу і заслали до таборів. І бути б йому ще довгий час простим радянським зеком, аж раптом сталося таке. Якось у хвилину відпочинку Сталін раптом запитав:

— А де той артист, що грав товариша Сталіна? Ні, не Геловані... цей...

— Зараз у від'їзді. На гастролях!

— Коли повернеться, доповісти.

— Слухаю!

І Д. терміново повернувся до Москви. Знову він викладає в театральному інституті, грає в театрі. Одне слово, начебто пронесло. І от одного пізнього зимового вечора сидить він у себе вдома зі своїми студентами, на столі — творче безладдя, чимало вже порожніх пляшок перекочуються під ногами, а вони все сперечаються про «Гамлета». І раптом — різкий, нетерплячий дзвінок у двері. Глянув Д. у вічко — й ледве не впав з остраху. Перед дверима — полковник, блакитні канти на погонах, а крилець немає. Безпека. Ну, все, вирішив Д., — знову заберуть. І покірно відчинив двері.

— Товаришу Д.? — підкинув долоню, віддаючи честь, полковник.

— Так...

Але якось легше стало від слова «товариш». Усе-таки не «громадянин», як минулого разу.

— Негайно одягайтеся. Вас викликають у Кремль.

Д. — в паніці. Куди в такому вигляді?

— Так пізно ж! І я... вибачте... я — не в формі!

Полковник це одразу зрозумів. Але йому не виконати наказ — все одно що кулю собі в чоло пустити. Швидко Д. — голову під кран. Як дитині допоміг витертися, одягтися, навіть краватку вибрати. Відійшов убік, поглянув на Д. — зійде.

Залишивши студентів сперечатися й допивати, поїхали. Машина по свіжому сніжку м'яко, плавно підкотила до Кремля, полковник показав пропуск... Скрізь у дверях, в які вони входили, мовчки виструнчувалися вартові. Кроки лунко звучали в безлюдних коридорах. Нарешті зайшли до величезної зали. Полковник посадив артиста в куток, за маленький низький столик.

— Чекайте...

І той чекав, розмірковуючи, що з ним буде. Минуло багато часу, поки в іншому кінці зали не відчинилися невеликі двері і з'явився Сталін. Д. підхопився, руки в нього тремтіли, спина змокла. Вождь потис йому руку.

— Сідайте, — запросив. І сам сів. Почав розпитувати про життя, роботу. Д. відповідав, прикриваючи рота рукою — наче кахикаючи. Щоб, не дай Боже, не дихнути на Сталіна перегаром. Утім ці маленькі хитрощі вождь усе-таки помітив. Недослухавши співрозмовника, він різко підвівся і вийшов. Д. навіть хотів устати — й не зміг. Ноги відмовилися слухатися.

Нестерпно тяглися довгі хвилини, а Д. молив Бога, щоб вони минали швидше. Щоб скоріше вже його забирали. А те, що заберуть, тепер уже він знав напевне. Здавалося, минала вічність. І тут знову відчинилися ті самі двері, і знову з'явився Сталін. В одній руці він ніс пляшку коньяку і два великі фужери, в другій — блюдце з нарізаним лимоном. Поставивши все на стіл, узявся за пляшку. Собі налив повний фужер, а Д. хлюпнув на денце. Почаркувалися й випили. Товариш Сталін пожував лимончика і сказав, хитро блиснувши своїми азіатськими очима.

— Ну от, тепер ми більш-менш на рівних, можемо побалакати...

А цікавило його знаєте що? Як Д. у фільмах опановував філософію образа вождя!

В. Н.

Чому стогнуть кити

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Про те, що кити розмовляють один з одним, відомо давно. Але мало хто знає, що розмовляти вони можуть, навіть якщо їх розділяють багато кілометрів, завдяки особливому пристроєві їхнього слухового апарата, що пристосувався до звукових каналів у глибинах океану.

Вперше з'ясував це американський фахівець з вивчення звичок китів Роджер Пейн. Він вивчив теорію розповсюдження звуків в океані й установив, що за кілька годин кити, які знаходяться в різних кінцях океану, одержують інформації більше на своїх наднизьких звукових частотах, ніж кращі військові гідроакустики за всю службу у військово-морському флоті США.

Пейн і записав на відстані 70 морських миль бесіду китів. Голоси їх нагадували скреготливі стогони —протяжливі і тужливі. І треба сказати, кити справді стогнуть, тому що в їхню бесіду грубо втручаються люди. Вибухи під водою, що спричинені роботою нафтовидобувних компаній для вимірювання сейсмічної активності, чути в океані за сотні й навіть тисячу миль, вони здатні зашкодити слухові цих велетенських ссавців і порушити спілкування між ними.

Звуки від глибинних бомб, шум двигунів суден діють на китів, як сильний туман на людей, — вони втрачають орієнтацію. Тварини безпомічно стогнали, навіть коли моторний човен дослідників вривався в їхню бесіду, хоча й було це неблизько.

Люди тільки починають усвідомлювати, що шум може бути згубним для океанських мешканців. Але від нього нікуди тут не дітися — цілодобово глибини його сповнені різних звуків, що наздоганяють тварин усюди: різні вибухи, шум десятків тисяч суден, що пропливають повз них... Усе це, на думку дослідників, може назавжди порушити спілкування китів — основу їхнього життя в океані. Протягом всієї еволюції цих ссавців, пояснюють учені, в океані було багато всяких звуків, і кити до них пристосувалися. Але не було того шуму, якого тепер аж занадто в океані. Ми зовсім не піклуємося про цей бік їхнього життя.

І китам загрожує зовсім не гарпун китобоїв — тут люди сказали своє слово — вилов китів обмежений, а в багатьох місцях заборонений. Шум в океанських глибинах — от що здатне знищити цих морських велетнів швидше, ніж гарпун. Поки кити примудряються виживати, але ніхто не знає, як довго це триватиме. Адже людина свою господарську діяльність в океані вже ніколи не припинить!

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Жодного дня без рядка...

Письменник має писати, стверджували Ілля Ільф і Євгеній Петров. Не знаємо, чи читали вони Антона Чехова, який набагато раніше за них сказав: письменник має багато писати. До слова, історія літератури знає безліч прикладів надзвичайно плідних письменників. Так, Дюма-батько написав більш як 250 томів прози і 25 томів драматургічних творів. Бальзак залишив після себе «всього» 150 томів. Лопе де Вега створив 2700 п'єс, однак до нас дійшло тільки 470. А Жорж Сименон написав 415 романів, з них 215 — підписав власним ім'ям, інші — різними псевдонімами.

Вольтер послав своїм кореспондентам 210 тисяч листів, а Бернард Шоу — 250 тисяч.

А англійська письменниця Барбара Картленд, котра народилася у 1902 році, за п'ятдесят років свого творчого шляху написала 325 книг, до того ж за шість років (починаючи з 1976-го) щорічно випускала по 20 романів — трохи більше двох тижнів на роман. Картленд організувала ціле «літературне виробництво»: диктувала тексти трьом секретаркам і користувалася послугами ще декількох співробітників, що вирішували всі ділові питання, пов'язані з її творчістю.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2363

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

